BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

17 Mayıs 1977
250 Kuruş

HALKIN YOLU 14

İstanbul'daki 1 mayıs kutlamalarına "DİSK görevlisi" olarak katılan bir gurup işçinin açıklaması :

Biz 1 Mayıs işçi bayramına DİSK görevlisi olarak katılan bir grup devrimci işçiyiz. Mitingi başından sonuna kadar izledik. Tertibin düzenlendiği yerdeydik ve olayların nasıl geliştiğini gördük. Bildiklerimizi size aktarmayı ve bu yolla halkımıza duyurmayı devrimci bir görev biliyoruz. Olayları anlatmaya geçmeden önce, sizden önemli ve muhakkak yapılması gereken bir isteğimiz olacak. O da şu: Bu konuyu araştırın. Çünkü bu çok önemli bir olaydır. Ve eğer olayların gerçek yüzü açığa çıkmazsa, polisin yeni tertipler düzenlemesi için şartlar hep hazır olacaktır. Dolayısıyla Türkiye devrimci hareketi ağır darbeler yiyecektir.

Olayın aydınlanması için görevli işçilerle röportaj yapın, mitinge katılanların size mektup yazmalarını, gördüklerini anlatmalarını isteyin. Gerekirse biz bizzat gelerek sizinle görüşebiliriz. İsimlerimiz ve resimlerimiz gizli tutulmak şartıyla, hangi fabrikalarda çalıştığımızı ve mitingde DİSK görevlisi olduğumuzu ispatlayacak şeylerle geliriz. Kimliklerimizin gizlenmesi iki meseleden dolayı gereklidir. Birincisi patron bizi devrimci diye işten atabilir. İkincisi sendika bizi ihraç edebilir ve fabrikadan attırabilir.

1 Mayıs günü cereyan eden olaylar öncesi ve sonrasıyla şöyledir:

MİTİNG ÖNCESİ YAPILAN HAZIRLIKLAR

27 Nisan Çarşamba günü 14. Bölge Temsilciliğine gittik. Burada yalnız görevliler toplanmıştı. Mehmet Ertürk görevlerimizi anlattı. Saraçhane'den Unkapanı köprüsüne kadar olan bölgeye kimlerin nasıl yerleşeceğini söyledi. Plana göre çeşitli fabrikalardan seçilmiş 1.000 kişilik en militan görevliler ekibi sabah en geç saat 10'da gelip Unkapanı köprüsünü kapatacaktı.. Bunların ellerinde küçük pankartlar raptiyelenmiş büyük sopalar, üzerlerinde kırmızı gömlekler olacaktı (Mehmet Ertürk bu sopaların gerektiğinde karışıklık çıkaranlara karşı kullanılacağını söyledi). Bu 1.000 görevlinin hemen arkasında Türk Demir Döküm işçileri onların arkasında UZEL, Sungurlar, vs. kendi pankartlarının arkasında kemerlere kadar sıralanacaktı. Unkapanı köprüsündeki 1.000 kişilik görevli grubundan itibaren kemerlere kadar, yolun her iki tarafında 1.000'er kişilik, başına kırmızı şapka giymiş görevliler olacaktı. Bunların görevi dışarıdan sızmaları önlemekti (Mehmet Ertürk'ün deyimiyle sol içindeki Mao'cuların sızmasını önlemek). Mehmet Ertürk görev dağılımı sırasında, bütün görevlilerin birbirlerinin görevlerini öğrenmemeleri için titizlik gösteriyordu. Ama bunlar konuşmalar sırasında belli oldu. En arkada yani kemerlerin önündeki 2.000 görevli, "davetsiz misafirleri" işçilerden koparacaktı. Bunların üzerinde de kırmızı gömlekler olacaktı. Her görevli grubunda elli kişinin bir ekip başı olacak, bu ekip başları da grubun tek sorumlusuyla ilişkide olacaktı.

Taksim'de, 1 Mayıs alanında ise yerleşme şöyle olacaktı: Geceleyin 500 görevli önceden alana gelerek bazı "açıkgözlerin" stratejik noktaları tutmalarını engelleyecek, buraları kendisi tutarak kontrol altına alacaktı. Ertesi sabah saat 10'dan itibaren Taksim'deki görevlilerin sayısı 2.150'yi bulacaktı. Bunlar meydanı tamamen kapatacak ve belli giriş çıkışları tutacaktı.1.000 veya biraz fazla görevli kürsüyü koruyacaktı. Alana ilk önce Saraçhane'den gelen kortej girecek ve kürsünün önünden geçerek Intercontinental'in önüne sıralanacaklardı.Beşiktaş'dan gelen kol da ters yönden ilerleyerek onların yanına yerleşecekti, vs.

Mehmet Ertürk konuşması sırasında şöyle diyordu: Arkadaşlar esas olarak sağdan bir saldırı ihtimali zayıftır (Mehmet Ertürk burada biraz bocaladı). Biz binde bir ihtimal olsa bile sağdan gelecek saldırıya hazırlanırız. Ama şimdi sol içindekilere karşı maoculara karşı hazırlanıyoruz.. Onlar mitingimizi provoke edebilirler. Bazı karşı devrimci sloganlar atabilirler. Bunlar 12 Mart rejiminin getirilmesine sebep olanlardır. İçlerinde tabii ki iyi niyetliler de vardır, ama bunları yabancılar yönetiyor.İşte biz bunlara karşı hazırlanıyoruz.

Yine Mehmet Ertürk'e göre görevli sayısı 20.000'di. Ve bunların yaklaşık 17.000'i Maden-İş'e bağlı fabrikalardandı. Zaten Saraçhane'de de en önde Maden-İş'e bağlı fabrikalar yürüyecek, onların arkasından da diğerleri gelecekti.

Görüldüğü gibi 20.000 kişiyi DİSK "Mao'cuların saldırısına" karşı hazırlıyordu. Ve hiç kimse MİT, CIA, diger faşist kuruluşlar, ajan provokatörler mitingi sabote etmeye kalkarsa nasıl davranacağını bilmiyordu,öğrenemedi. Bu konuda hiç bir şey söylenmedi.

Bütün bunlardan anlaşılacağı gibi faşistlere, CIA'ya tam anlamıyla bir cennet hazırlanmıştı Nereden gelirse gelsin bir tek kurşun patlarsa miting provoke edilecek ve bu kolaylıkla DİSK yöneticilerinin ve onlar gibilerin hazırladıkları ortam sayesinde devrimcilerden bilinecekti. Bu durumda mesele gerçekten

(Devamı Sayfa 2 de)

HALKIN YOLU

Saldırı ve baskılar işçi sınıfının mücadelesini engelleyemez !

Faşist diktatörlüğün Taksim meydanında binlerce işçiye sıktığı kurşunlar ve ardından sürdürdüğü işten atmalar, devrimci işçilere karşı yürüttüğü insan avı, işçi sınıfının mücadelesini bastırmayı, işçi sınıfını siyasetten koparmayı,sessiz köleler haline getirmeyi hedefliyor. Ama işçi sınıfı çoktan,sessiz köleler olmayı değil, mücadele etmeyi seçti. Ve faşist diktatörlüğün yalan ve sahtekârlıkları bir bir yıkıldıkça, onun yılgınlık yaratmak için giriştiği saldırılar işçi sınıfının saflarında derin bir öfkeye dönüşüyor.

1 Mayıs katliamı ve sonrasında işçi sınıfı faşist diktatörlüğün halkın mücadelesi karşısında nasıl güçsüzleştiğini bir kez daha gördü. Ve yine gördü ki halkın mücadelesi yükseldikçe, halk düşmanları saldırganlaşmaktadırlar. Gelecek aydınlık günlere bu saldırılar göğüslenmeden, karşı-devrimin önüne diktiği engeller yıkılmadan varılamaz.

İşçi sınıfı 1 Mayıs'ta kendisine sıkılan kurşunlar karşısında köşeye çekilmeyecektir,aksine güçlerini birleştirecek,saflarını sıklaştıracak, halk düşmanlarının üstüne daha kararlı, daha sağlam adımlarla yürüyecektir. MİSK gibi faşist diktatörlüğün ajanı sendikaları yaşatmayacak, 1 Mayıs'ta ve sonrasında, açıkça faşist diktatörlüğün sözcüleriyle birlikte işçi sınıfına saldıran faşist Türk-İş yöneticilerinden, ihanetlerinin hesabını onları Türk-İş yönetiminden temizleyerek soracaktır.

İşçi sınıfının gelişen mücadelesinin önündeki diğer bir engel revizyenist DİSK yöneticileridir. İşçi sınıfının kendi gücüyle yarattığı DİSK'in başına komplolarla çöreklenmiş olan bu revizyonist çete, işçi sınıfının çıkarlarını değil, ülkemizi yağmalamak için uğraşan Rus sosyalemperyalizminin çıkarlarını savunmaktadır. Her yeni olay bunların vatan satıcısı yüzlerini açığa çıkartmaktadır. Onlar işçi sınıfının düzene karşı yönelen her eyleminin karşısına dikilmekte, bağımsızlık demokrasi isteyen herkese küfürler yağdırmakta, kendi hegemonyalarına boyun eğmeyen devrimci işçileri her türlü zorbalıkla işten attırmakta, jurnallemektedirler. Onlar 1 Mayıs mitingini de işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele azmini yükseltmek için değil, "maocuları ezeceğiz" diyerek, işçi sınıfının sınıf siyasetine ve mücadele bayrağına karşı bir düşmanlık gösterisi yapmak için, işçi sınıfının sırtına basarak efendileri Rus sosyal-emperyalistlerine sadakat gösterisi yapmak için, Yeni Çarlar ülkemiz üzerinde hegemonya kurma yolunda daha rahat adımlar atsın diye düzenlediler. Bunun için "ileri demokratik bir düzen" yaygarasıyla Rusya'nın kölesi bir düzenin reklamını yaptılar, yeni çarların ajanlarını başköşeye oturttular.

Onlar işçi sınıfının kurtuluşunu değil, yeni çarlara köleliği savunuyorlar, bu zulüm ve sömürü düzeninin sürmesini savunuyorlar. Onun için onlar, 1 Mayıs katliamında MİT'in tertibine ortam hazırladılar ve faşistlerle bir ağızdan, işçi sınıfının ve tüm halkın kurtuluşunu savunan ve bu uğurda mücadele eden proleter devrimcilere "maocu vatan hainleri, maocu bozkurtlar" diye saldırdılar, saldırıyorlar. Revizyonist DİSK yöneticileri şimdi 1 Mayıs katliamını fırsat bilerek, kendilerini eleştiren işçilere karşı baskı uyguluyorlar, devrimci işçileri işten ve sendikadan atıyorlar, işçilerin içine jurnalciler salıyorlar.

Ama DİSK sahipsiz değildir. Binlercemiz DGM direnişi yüzünden işten atılan işçiler için nasıl direndiysek revizyonist DİSK yöneticilerinin kıyımına, karşıdevrimci baskılarına karşı direnelim. Bu bir avuç vatan satıcısının hain yüzünü ortaya serelim.

Onlar DİSK'i işçi sınıfının sınıf sendikası değil, yeni çarların bir hegemonya kurma aracı olarak kullanıyorlar. İşçilerin aidatlarıyla devrimci katili İGD gibi besleme örgütlerle revizyonizmi yaygınlaştırıyorlar.. Buna izin vermeyelim. Revizyonist çeteyi DİSK'in başından temizleyelim. Fabrikalarda bunların hegemonyası yerle bir edilmeden revizyonist zincir kırılamaz, işçi sınıfının mücadelesi bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda güçlü adımlar atamaz.

Bunun için birleşelim. Revizyonist çetenin yalan ve sahtekârlıklarını yıkalım. Revizyonist DİSK yöneticilerine karşı mücadelemizi daha örgütlü ve kararlı yürütelim.

İçinde yaşadığımız günler karşı-devrimin saldırısını arttırdığı günlerdir. Böyle günler ezilen yığınları eğitir. Dostu, düşmanı ortaya çıkartır, görevleri netleştirir. Kimileri saldırı karşısında telaşa kapılıp teslimiyet ve ihanetin kör kuyusuna batıyorlar. Ama işçı sınıfı gürültüye pabuç bırakmaz. İşçi sınıfı devrim mücadelesinin bugün kendisine yüklediği görevleri güngeçtikçe kavramaktadır.İşçi sınıfı mücadelesini daha kararlı ve güçlü yürütecek, Türk İş'teki faşist ve DİSK'teki revizyonist hegemonyayı kıracaktır. Karşı-devrimin saldırısını boşa çıkaracak,devrimci proletaryanın bayrağı altında birleşecektir.

Bu bayrak altında karşı-devrimin her saldırısı er ya da geç misliyle geriye döndürülmüştür, döndürülecektir.

Dicle Köylerinde Komando Zulmü

Bizler Dicle kazasının çeşitli köylerinden ezilen, sömürülen, milli baskı gören Kürt ulusunun yoksul köylüleriyiz.

Faşist diktatörlüğün yurdun her köşesinde uygulamış olduğu, baskı ve zulüm, kazamızda ve kazamızın bir çok köylerinde, daha fazlası ile aynı yöntemlerle uygulanmaktadır.

Köylerimizin bir çok yörelerinde uygulanan zulüm baskı ve faşist terörleri dost Halkın Yolu vasıtası ile kamu oyuna duyuruyoruz. 14 Nisan 1977 tarihinde Diyarbakır ve çeşitli il yörelerinde 70 komando 2 yüzbaşı, 2 başçavuş ile gelen komando birlikleri Dicle Kazası'nın çeşitli köylerinde arama yapmak bahanesiyle kadınlarımıza ve kız çocuklarımızın üzerine saldırarak dayak attılar. Ayrıyeten biz erkekleri vahşiçe sıra dayağına çektiler. Baskı yapılan köylerimiz Kayaş Köyü, Kırkpınar Köyü, Kurşunlu Köyü, Haçek Köyü, Zeydan köyleridir. En çok baskı ve zulüm yapılan köylerimiz Kayaş ile Kırkpınar köyüdür. Bu köylerde ekseriya gece 02 ile 03 arasında baskınlar yapıldı, bu baskınlar sirasında köylülerimiz uyurken, yatakta tekme ve sopa ile dövülerek, köyü alt üst ettiler.

Yapılan bu aramalar sırasında Halkın Yolu Dergisi'ni ve bir çok kitap toplayarak köylüleri daha fazlasıyla tehdit etmeye başladılar.

Bu tehditlerden sonra kim getiriyor, sizlere kim veriyor bu gazeteleri diye köylülere tekrar dayak attılar. "Bu tür gazeteleri ve kitapları neden okuyorsunuz, bunlar komünist gazeteleri ve kitaplarıdır. Bunları okuyacağınıza Hergün, Orta Doğu, Tercüman, vs. gazetelerini okusanız daha iyi olmaz mı ayılar" diye hitap ettiler.

Bizler ezilen ve sömürülen Kürt Ulusunun proleter ve emekçileri olarak bizleri ne faşistlerin yalancı demogojileri ne de faşist terör ve onların komando birlikleri, haklı bir zemin üzerindeki haklı mücadelemizi durduramazlar.

NE AMERİKA NE RUSYA, KAHROLSUN FAŞİSTLER SOSYAL-FAŞİSTLER!

YIKILSIN AĞALIK, TOPRAK KÖYLÜNÜNDÜR!

MİLLİ ZULME SON, KÜRT ULUSUNA ÖZGÜRLÜK!

YAŞASIN HALKIN YOLU'NUN MARKSİST-LENİNİST MÜCADELESİ!

Dicle Kazasının Kayaş ve Kırkpınar Köylüleri

Behice Boran Neyi "Tartışıyor"?

1 Mayıs katliamının hemen arkasından hem Amerikancı faşistler ve onların yayın organları ve kiralık kalemleri ve hem de çeşitli örgütlerdeki Rus uşağı sosyal-faşist revizyonistler tam bir ağız birliği içinde proleter devrimcilere olan kinlerini kustular. Bu konuda birbirleriyle yarışa girdiler.

Revizyonist elebaşıları ise bu konuda ipi en erken göğüsleyenler oldu. Büyük burjuva basını olayı "Vatan haini Maocular" büyük manşetleri ile verirken, revizyonistler de "Maocu gurkalar" "Maocu bozkurtlar" vb. nakaratlarla kendilerini halkın katledilmesindeki sorumluluklarından tenzih etmeye çalıştılar. Ama bütün çabaları boşunadır. Çünkü verdikleri her demeç, yazdıkları her yazı onların olaydaki sorumlu rollerini delilleyen bir belge olmaktadır.

Bu konuda olayın hemen ertesi günü bir demeç veren revizyonist TİP elebaşısı Behice Boran diğer revizyonist yol arkadaşlarının bu şekilde net ifade edemedikleri halk düşmanı yüzünü çok açık biçimde ortaya koydu. "Polisin müdahalesi olayları bastırma yönünde mi, yoksa büyütme yönünde mi bir sonuç vermiştir, o da üzerinde durulması gereken ikinci bir noktadır." (2 Mayıs tarihli demeci)

Bu açıklama revizyonizmin halk düşmanlığında nereye kadar vardığını ne güzel ortaya seriyor! Boran revizyonistine göre, sıradan onbinlerce insanın yaşadığı gerçek olan polisin saldırısı ve tertibi "tartışılabilir" dir. Ve bu, "üzerinde durulması gereken ikinci nokta" dır. Boran revizyonisti aynı açıklamasında üzerinde "önemle dikkat çekmek istediği birinci nokta" olarak da, "Maocu gurupların oynadıkları rol" ü göstermektedir. İşte böylece takke düşüp kel görünmüş;demokrasi ve sosyalizm maskesi altındaki revizyonist halk düşmanı yüz açığa çıkmıştır. Amerikancı faşistler de, Son Havadis, Hürriyet ve Günaydın'da ve TİP yönetici kliğinin şefi Boran da aynı noktada birleşmişlerdir: Maoculuk karalaması arkasında proleter devrimci ve halk düşmanlığında.

TÖB-DER KANDIRA ŞUBESİ

OLAĞAN GENEL KURULU DİVAN BAŞKANLIĞINA

Örgütümüz TÖB-DER'de düşüncelerinden dolayı Genel Yönetim Kurulu kararıyla atılan ve atılmak istenen üyelerle ilgili kararın, ve 2040/13 sayılı yazıyla bildirilen Genel Yönetim Kurulu kararıyla fesh edilen Gaziantep, Üsküdar, Uşak, Kırşehir, Bolu, Kayseri, Pazar, Mazgirt, Hozat, Pülümür, Pertek, Seyitgazi, Afşin, Sungurlu, Korgan, Durşunbey, Akçadağ, İnebolu, Eşme, Viranşehir ve Urla şubelerinin fesh edilme kararı, örgüt içi demokrasiyi ihlal eden, muhalefetin yaşamasına olanak tanımayan, onları bastırmaya çalışan, tepeden inmeci anti-demokratik tüm düşünce ve uygulamaların protesto edilmesi için genel kurula sunulmasını arz ederiz.

Önerge Veren
20 Öğretmen

TÖB-DER başına çöreklenmiş bir avuç Rus işbirlikçisi sosyal faşistin örgüt içi demokrasiyi yok ederek, tepeden inme sosyal-faşist uygulamaları nefretle kınar, yurtsever devrimci öğretmenlerin, TÖB-DER bünyesindeki devrimci mücadelesini destekleriz.

KAHROLSUN FAZİM, SOSYAL - FAŞİZM!

YAŞASIN YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMENLERİN ANTİ-REVİZYONİST MÜCADELESİ!

Not: Bu metinin aynısı Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu gazetelerine gönderilmiştir.

KARAKOÇAN DEMOKRATİK KÜLTÜR DERNEĞİ
Yönetim Kurulu

HALKIN YOLU: *HAFTALIK SİYASİ GAZETE • SAHİBİ: SADUN SÖNMEZ • SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: ALAATTİN ŞAHİN • YÖNETİM YERİ: Çatalçeşme Sok. 4/23, Cağaloğlu - İstanbul • ABONE VE YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 550 Sirkeci - İstanbul • BASKI: DAİLY NEWS WEB OFSET • ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 120 TL. 6 aylık 65 TL. Yurtdışı yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL. • ÖDEMELER İÇİN POSTA ÇEKİ HESABI: SADUN SÖNMEZ 102547.*

(Baş tarafı 1. sayfada)

nereden gelirse gelsin bir kurşuna, bir dinamite, veya bir şişe benzine kalmıştı. Nitekim bir kurşun patladı.

MİTİNG GÜNÜ

Ertesi gün, yani 1 Mayıs günü kutlamalara katılma beklenenden az oldu. Bizce bunun sebebi provokasyon dedikodusunun fazlasıyla yayılması ve mücadele için şevk ve kararlılık verilecek yerde, işçilerin korkutulmasıydı. Görevliler yerlerini aldılar ama bir süre sonra görevlilerin yerleri değiştirildi. Unkapanı Köprüsü'nün önünde durması gereken görevliler, en arkaya, 2.000 kişilik tampon gruba yaklaştırıldılar. "Maocular saldıracak" dedikoduları yayılmaya başladı. Bu arada şiddetli bir şekilde slogan attırılarak kitle ajite edilmeye çalışıldı.

Ancak görevli işçilerin büyük çoğunluğu devrimcilerin (yöneticilerin deyimiyle mao'cuların)niçin saldıracaklarına akıl erdiremiyorlardı. Hele onların "işçiler birleşin", "yaşasın 1 mayıs" sloganlarını attıklarını görünce epeyce şaşırdılar ve birçoğu "yahu bunlar devrimci be" diye söylendi. İşçilerin bir kısmına göre (DİSK yöneticilerinin yoğun propagandaları sonucunda) DİSK dışındaki herkes "maocuydu". Bunu şöyle ifade ediyorlardı: "Saraçhane'de 60.000 maocu toplanmış,mitinge saldırmak istiyor" İşçilerin diğer bir kısmı ise onların da mitinge katılması gerektiğini söylüyordu. "Bayramsa bütün işçilerin bayramı, onlar da katılsın" diyorlardı.

Ön seçimler dolayısıyla biraz tehir edilen miting alanına bazı aksaklıklar nedeniyle yaklaşık olarak 14.00-14.30 da hareket edilebilindi. Kortej çok ağır ilerliyebiliyordu. İki defa, biri Şişhane'de, biri Tarlabaşı caddesinde olmak üzere çok uzun süren bekleyişler oldu. Bu arada görevli işçilerin çoğu dağıldı. Bir kısmı gömleğini dürüp eve gitti,önemli bir kısmı da korteji geçerek miting alanına gitti, ya bir yer tuttu, ya da ortalıkta dolaştı. Bekleyişin uzaması disiplin diye bir şey bırakmamıştı.

Saat 18.30 sıralarındaydı. Alana DEV-GENÇ kalabalık bir grupla Şişli istikametinden giriyordu. İşçilerin bir kısmı "maocular da girdi" diye konuşuyordu.. Bazıları çok heyecanlanmış olmalı ki, onların attığı sloganlara katıldı.Bazı görevliler onları uyardı.

DEV-GENÇ alandaki yerine yerleştikten sonra, Tarlabaşı istikametinden gelen son görevliler iki yana açılarak arkadan gelenlere yol açtılar. En önde KSD-nin pankartı arkasından Proleter ve Emeğin Birliği alana girdi. Herkes kesinlikle maocuların alana girdiğinden emindi,"dışarıda kimse kalmayacak" diye sevinenler çoğunluktaydı.

İki yana açılan görevlilere Murat Tokmak ve diğerleri "bunların önü tutulacak" dediği zaman herkes çok şaşırdı. Çünkü herkes "davetsiz misafirlerin" alana girdiğini sanıyordu. Küçük bir karışıklık oldu. Kimi barikat kurmaya çalışırken, kimisi iyice kenara çekildi. Kimse işin ciddiyetini kavramadı. Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği pankartı altında yürüyenlerin gelmekte olduğu duyuldu.Tam bu sırada panzerlerin kapılarını kapadığı görüldü. Sular İdaresi'nin önündeki panzer ile Tarlabaşı Caddesi'ne yüzünü dönmüş olan panzerin hazırlandığı görüldü.

Bu arada küçük çaplı olduğu sesinden belli olan bir tabanca patladı. Bunun Sular İdaresi önündeki kaldırımdan geldiğini söyleyebiliriz. Bir kısım işçiler görevlilerden iki kişinin uluorta tabancalarına mermi sürdüklerini gördüğünü söylediler. Bu arada belirtilen görevlilerle gelen grup arasında çatışma olmadı.

O ilk kurşundan sonra iki kurşun sesi daha geldi. Ve arkasından alana her taraftan kurşun yağmaya başladı. Aradan 3-4 saniye geçmiş geçmemişti ki, panzerler harekete geçti. Doğrudan doğruya alana saldırdı. Gürültüler çıkartarak ve aradabir de kurşun atarak,özellikle panik yaratmaya çalıştı. Görevliler ise tamamen dağılmıştı. Birtek kürsünün etrafındakiler fazla dağılmamıştı.

Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu pankartlarının arkasındaki grup, AP binasının köşesini dönemeden panzerler saldırdı ve bu grup alana giremedi. Biz önce Tarlabaşı Caddesi'nden anıt istikametinde koştuk. Her taraftan kurşun yağıyordu. Tertip olduğu şuradan da belli ki, hangi yöne dönersek dönelim,kurşun vızıldıyordu. Bu arada panzerler üst üste birkaç kere ses bombası attı. Panik son derece arttı.Birkaçımız kendini kürsünün oraya attı. Panzer gelerek, sloganla toplanmaya çalışan gençleri dağıttı. Kalabalığın bir kısmı sopalarla panzerlere saldırdı.Panzer üzerlerine ateş açınca sopalarla Intercontinental'in camlarını kırarak içeriye girdiler.Yalnız panzerler gelmeden önce bir grup, otelin yukarısına doğru sopalarını atıyor, oradaki birşeylere yumruklarını sallıyorlardı.

Alan panzerler tarafından hemen hemen tamamen boşaltılmıştı. Bu arada kürsüde and içildi.Kürsüden görevlilerin alanda kalması, geri kalanların Gümüşsuyu istikametinde dağılması anons edildi.Bu sırada şöyle bir anons daha yapıldı: "Emniyet görevlilerine ihtar ediyoruz, Sular İdaresinin üzerinde silahlı kişiler var, gerekli önlemler alınsın". Anonstan sonra o tarafa baktığımızda Sular İdaresi'nin üzerinden en az iki baş kayboldu. Bu arada askeri birlikler alana girmeye başladı.

OLAYLAR BÜTÜNÜYLE KANLI BİR TERTİPTİR

Şimdi soruyoruz; neden panzerler ilk silahın patlamasından az önce pencerelerini kapattılar? Neden silahın patlamasından 3-4 saniye sonra halka saldırdı, bomba attı, kurşun sıktı, paniğin artması için elinden geleni yaptı? Niçin her taraftan kurşun yağıyordu? Niçin aynı anda Tarlabaşı istikametinden gelen ve alanı bile göremeyen gruba da panzerler saldırdı? Bütün bunlar olayın bir tertip olduğunu ortaya koymaktadır.

SALDIRGANLAR "MAOCULAR" MI?

Mitingden önceki "maocular saldıracak" lafları miting sonrasında da devam etti. DİSK yöneticileri, hepimizin gözleri önünde cereyan eden olayı "maocular işçileri makinalı tüfeklerle taradılar" diyerek tahrif ettiler.

"Maocular" mitingi provoke etmek isteseler, niye arkalarına binlerce kişiyi takarak, kendilerini göstere göstere gelsinler? Mitingi bozmak isteyen oraya buraya adamlar yerleştirir, CIA ve MİT'in yaptığı gibi dikkatleri üzerine çekmeden ortalığı karıştırabilirdi.

Mitingden sonra Mehmet Ertürk'ün yaptığı açıklamalar bizce kendi sorumluluğunu gizlemek içindir. O ve onun gibiler, mitingten önceki çalışmaları ile MİT'e, CIA'ya tertip fırsatı verdiler.

Devrimcilerden istediğimiz şudur: bu konuyu araştırın, açığa çıkarın. Bu konunun açığa çıkarılması gerekir. Çünkü daha şimdiden Türk Demir Döküm ve UZEL-den birkaç devrimci işçinin fabrikaya sokulmadığı ve bu suretle işten atıldığını duyuyoruz. Bu açığa çıkarılmazsa, bundan sonra da benzer tertiplerin önü alınamayacaktır.

Bu açıklamamızı yayınlamanız dileğiyle içten devrimci selamlar.

1 MAYIS Kutlamalarına
DİSK Görevlisi olarak katılan
Bir Grup İşçi

NOT: Bu açıklama Halkın Birliği Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Devrimci Gençlik, Politika, Kurtuluş, Bağımsız Türkiye, Cumhuriyet, Halkın Sesi, Hürriyet, Günaydın, Vatan, Milliyet gazetelerine gönderilmiştir.

Dicle Köylerinde Komando Zulmü

Bizler Dicle kazasının çeşitli köylerinden ezilen, sömürülen, milli baskı gören Kürt ulusunun yoksul köylüleriyiz.

Faşist diktatörlüğün yurdun her köşesinde uygulamış olduğu, baskı ve zulüm, kazamızda ve kazamızın bir çok köylerinde, daha fazlası ile aynı yöntemlerle uygulanmaktadır.

Köylerimizin bir çok yörelerinde uygulanan zulüm baskı ve faşist terörleri dost Halkın Yolu vasıtası ile kamu oyuna duyuruyoruz. 14 Nisan 1977 tarihinde Diyarbakır ve çeşitli il yörelerinde 70 komando 2 yüzbaşı, 2 başçavuş ile gelen komando birlikleri Dicle Kazası'nın çeşitli köylerinde arama yapmak bahanesiyle kadınlarımıza ve kız çocuklarımızın üzerine saldırarak dayak attılar. Ayrıyeten biz erkekleri vahşiçe sıra dayağına çektiler. Baskı yapılan köylerimiz Kayaş Köyü, Kırkpınar Köyü, Kurşunlu Köyü, Haçek Köyü, Zeydan köyleridir. En çok baskı ve zulüm yapılan köylerimiz Kayaş ile Kırkpınar köyüdür. Bu köylerde ekseriya gece 02 ile 03 arasında baskınlar yapıldı, bu baskınlar sırasında köylülerimiz uyurken, yatakta tekme ve sopa ile dövülerek, köyü alt üst ettiler.

Yapılan bu aramalar sırasında Halkın Yolu Dergisi'ni ve bir çok kitap toplayarak köylüleri daha fazlasıyla tehdit etmeye başladılar.

Bu tehditlerden sonra kim getiriyor, sizlere kim veriyor bu gazeteleri diye köylülere tekrar dayak attılar. "Bu tür gazeteleri ve kitapları neden okuyorsunuz, bunlar komünist gazeteleri ve kitaplarıdır. Bunları okuyacağınıza Hergün, Orta Doğu, Tercüman, vs. gazetelerini okusanız daha iyi olmaz mı ayılar" diye hitap ettiler.

Bizler ezilen ve sömürülen Kürt Ulusunun proleter ve emekçileri olarak bizleri ne faşistlerin yalancı demogojileri ne de faşist terör ve onların komando birlikleri, haklı bir zemin üzerindeki haklı mücadelemizi durduramazlar.

NE AMERİKA NE RUSYA, KAHROLSUN FAŞİSTLER SOSYAL-FAŞİSTLER!

YIKILSIN AĞALIK, TOPRAK KÖYLÜNÜNDÜR!

MİLLİ ZULME SON, KÜRT ULUSUNA ÖZGÜRLÜK!

YAŞASIN HALKIN YOLU'NUN MARKSİST-LENİNİST MÜCADELESİ!

Dicle Kazasının Kayaş ve Kırkpınar Köylüleri

Behice Boran Neyi "Tartışıyor"?

1 Mayıs katliamının hemen arkasından hem Amerikancı faşistler ve onların yayın organları ve kiralık kalemleri ve hem de çeşitli örgütlerdeki Rus uşağı sosyal-faşist revizyonistler tam bir ağız birliği içinde proleter devrimcilere olan kinlerini kustular. Bu konuda birbirleriyle yarışa girdiler.

Revizyonist elebaşıları ise bu konuda ipi en erken göğüsleyenler oldu. Büyük burjuva basını olayı "Vatan haini Maocular" büyük manşetleri ile verirken, revizyonistler de "Maocu gurkalar" "Maocu bozkurtlar" vb. nakaratlarla kendilerini halkın katledilmesindeki sorumluluklarından tenzih etmeye çalıştılar. Ama bütün çabaları boşunadır. Çünkü verdikleri her demeç, yazdıkları her yazı onların olaydaki sorumlu rollerini delilleyen bir belge olmaktadır.

Bu konuda olayın hemen ertesi günü bir demeç veren revizyonist TİP elebaşısı Behice Boran diğer revizyonist yol arkadaşlarının bu şekilde net ifade edemedikleri halk düşmanı yüzünü çok açık biçimde ortaya koydu. "Polisin müdahalesi olayları bastırma yönünde mi, yoksa büyütme yönünde mi bir sonuç vermiştir, o da üzerinde durulması gereken ikinci bir noktadır." (2 Mayıs tarihli demeci)

Bu açıklama revizyonizmin halk düşmanlığında nereye kadar vardığını ne güzel ortaya seriyor! Boran revizyonistine göre, sıradan onbinlerce insanın yaşadığı gerçek olan polisin saldırısı ve tertibi "tartışılabilir" dir. Ve bu, "üzerinde durulması gereken ikinci nokta" dır. Boran revizyonisti aynı açıklamasında üzerinde "önemle dikkat çekmek istediği birinci nokta" olarak da, "Maocu gurupların oynadıkları rol" ü göstermektedir. İşte böylece takke düşüp kel görünmüş; demokrasi ve sosyalizm maskesi altındaki revizyonist halk düşmanı yüz açığa çıkmıştır. Amerikancı faşistler de, Son Havadis, Hürriyet ve Günaydın'da ve TİP yönetici kliğinin şefi Boran da aynı noktada birleşmişlerdir: Maoculuk karalaması arkasında proleter devrimci ve halk düşmanlığında.

TÖB-DER KANDIRA ŞUBESİ
OLAĞAN GENEL KURULU DİVAN BAŞKANLIĞINA

Örgütümüz TÖB-DER'de düşüncelerinden dolayı Genel Yönetim Kurulu kararıyla atılan ve atılmak istenen üyelerle ilgili kararın, ve 2040/13 sayılı yazıyla bildirilen Genel Yönetim Kurulu kararıyla fesh edilen Gaziantep, Üsküdar, Uşak, Kırşehir, Bolu, Kayseri, Pazar, Mazgirt, Hozat, Pülümür, Pertek, Seyitgazi, Afşin, Sungurlu, Korgan, Durşunbey, Akçadağ, İnebolu, Eşme, Viranşehir ve Urla şubelerinin fesh edilme kararı, örgüt içi demokrasiyi ihlal eden, muhalefetin yaşamasına olanak tanımayan, onları bastırmaya çalışan, tepeden inmeci anti-demokratik tüm düşünce ve uygulamaların protesto edilmesi için genel kurula sunulmasını arz ederiz.

Önerge Veren
20 Öğretmen

TÖB-DER başına çöreklenmiş bir avuç Rus işbirlikçisi sosyal faşistin örgüt içi demokrasiyi yok ederek, tepeden inme sosyal-faşist uygulamaları nefretle kınar, yurtsever devrimci öğretmenlerin, TÖB-DER bünyesindeki devrimci mücadelesini destekleriz.

KAHROLSUN FAZİM, SOSYAL - FAŞİZM!

YAŞASIN YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMENLERİN ANTİ-REVİZYONİST MÜCADELESİ!

Not: Bu metinin aynısı Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu gazetelerine gönderilmiştir.

KARAKOÇAN DEMOKRATİK KÜLTÜR DERNEĞİ
Yönetim Kurulu

HALKIN YOLU: *HAFTALIK SİYASİ GAZETE • SAHİBİ: SADUN SÖNMEZ • SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: ALAATTİN ŞAHİN • YÖNETİM YERİ: Çatalçeşme Sok. 4/23, Cağaloğlu - İstanbul • ABONE VE YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 550 Sirkeci - İstanbul • BASKI: DAİLY NEWS WEB OFSET • ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 120 TL. 6 aylık 65 TL. Yurtdışı yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL. • ÖDEMELER İÇİN POSTA ÇEKİ HESABI: SADUN SÖNMEZ 102547.*

(Baş tarafı 1. sayfada)

nereden gelirse gelsin bir kurşuna, bir dinamite, veya bir şişe benzine kalmıştı. Nitekim bir kurşun patladı.

MİTİNG GÜNÜ

Ertesi gün, yani 1 Mayıs günü kutlamalara katılma beklenenden az oldu. Bizce bunun sebebi provokasyon dedikodusunun fazlasıyla yayılması ve mücadele için şevk ve kararlılık verilecek yerde, işçilerin korkutulmasıydı. Görevliler yerlerini aldılar ama bir süre sonra görevlilerin yerleri değiştirildi. Unkapanı Köprüsü'nün önünde durması gereken görevliler, en arkaya, 2.000 kişilik tampon gruba yaklaştırıldılar. "Maocular saldıracak " dedikoduları yayılmaya başladı. Bu arada şiddetli bir şekilde slogan attırılarak kitle ajite edilmeye çalışıldı.

Ancak görevli işçilerin büyük çoğunluğu devrimcilerin (yöneticilerin deyimiyle mao'cuların) niçin saldıracaklarına akıl erdiremiyorlardı. Hele onların "işçiler birleşin", "yaşasın 1 mayıs" sloganlarını attıklarını görünce epeyce şaşırdılar ve birçoğu "yahu bunlar devrimci be" diye söylendi. İşçilerin bir kısmına göre (DİSK yöneticilerinin yoğun propagandaları sonucunda) DİSK dışındaki herkes "maocuydu". Bunu şöyle ifade ediyorlardı: "Saraçhane'de 60.000 maocu toplanmış, mitinge saldırmak istiyor " İşçilerin diğer bir kısmı ise onların da mitinge katılması gerektiğini söylüyordu. "Bayramsa bütün işçilerin bayramı, onlar da katılsın" diyorlardı.

Ön seçimler dolayısıyla biraz tehir edilen miting alanına bazı aksaklıklar nedeniyle yaklaşık olarak 14.00-14.30 da hareket edilebilindi. Kortej çok ağır ilerliyebiliyordu. İki defa, biri Şişhane'de, biri Tarlabaşı caddesinde olmak üzere çok uzun süren bekleyişler oldu. Bu arada görevli işçilerin çoğu dağıldı. Bir kısmı gömleğini dürüp eve gitti, önemli bir kısmı da korteji geçerek miting alanına gitti, ya bir yer tuttu, ya da ortalıkta dolaştı. Bekleyişin uzaması disiplin diye bir şey bırakmamıştı.

Saat 18.30 sıralarındaydı. Alana DEV-GENÇ kalabalık bir grupla Şişli istikametinden giriyordu. İşçilerin bir kısmı "maocular da girdi" diye konuşuyordu.. Bazıları çok heyecanlanmış olmalı ki, onların attığı sloganlara katıldı. Bazı görevliler onları uyardı.

DEV-GENÇ alandaki yerine yerleştikten sonra, Tarlabaşı istikametinden gelen son görevliler iki yana açılarak arkadan gelenlere yol açtılar. En önde KSD-nin pankartı arkasından Proleter ve Emeğin Birliği alana girdi. Herkes kesinlikle maocuların alana girdiğinden emindi, "dışarıda kimse kalmayacak" diye sevinenler çoğunluktaydı.

İki yana açılan görevlilere Murat Tokmak ve diğerleri "bunların önü tutulacak" dediği zaman herkes çok şaşırdı. Çünkü herkes "davetsiz misafirlerin" alana girdiğini sanıyordu. Küçük bir karışıklık oldu. Kimi barikat kurmaya çalışırken, kimisi iyice kenara çekildi. Kimse işin ciddiyetini kavramadı. Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği pankartı altında yürüyenlerin gelmekte olduğu duyuldu. Tam bu sırada panzerlerin kapılarını kapadığı görüldü. Sular İdaresi'nin önündeki panzer ile Tarlabaşı Caddesi'ne yüzünü dönmüş olan panzerin hazırlandığı görüldü.

Bu arada küçük çaplı olduğu sesinden belli olan bir tabanca patladı. Bunun Sular İdaresi önündeki kaldırımdan geldiğini söyleyebiliriz. Bir kısım işçiler görevlilerden iki kişinin uluorta tabancalarına mermi sürdüklerini gördüğünü söylediler. Bu arada belirtilen görevlilerle gelen grup arasında çatışma olmadı.

O ilk kurşundan sonra iki kurşun sesi daha geldi. Ve arkasından alana her taraftan kurşun yağmaya başladı. Aradan 3-4 saniye geçmiş geçmemişti ki, panzerler harekete geçti. Doğrudan doğruya alana saldırdı. Gürültüler çıkartarak ve aradabir de kurşun atarak, özellikle panik yaratmaya çalıştı. Görevliler ise tamamen dağılmıştı. Birtek kürsünün etrafındakiler fazla dağılmamıştı.

Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu pankartlarının arkasındaki grup, AP binasının köşesini dönemeden panzerler saldırdı ve bu grup alana giremedi. Biz önce Tarlabaşı Caddesi'nden anıt istikametinde koştuk. Her taraftan kurşun yağıyordu. Tertip olduğu şuradan da belli ki, hangi yöne dönersek dönelim, kurşun vızıldıyordu. Bu arada panzerler üst üste birkaç kere ses bombası attı. Panik son derece arttı. Birkaçımız kendini kürsünün oraya attı. Panzer gelerek, sloganla toplanmaya çalışan gençleri dağıttı. Kalabalığın bir kısmı sopalarla panzerlere saldırdı. Panzer üzerlerine ateş açınca sopalarla Intercontinental'in camlarını kırarak içeriye girdiler. Yalnız panzerler gelmeden önce bir grup, otelin yukarısına doğru sopalarını atıyor, oradaki birşeylere yumruklarını sallıyorlardı.

Alan panzerler tarafından hemen hemen tamamen boşaltılmıştı. Bu arada kürsüde and içildi. Kürsüden görevlilerin alanda kalması, geri kalanların Gümüşsuyu istikametinde dağılması anons edildi. Bu sırada şöyle bir anons daha yapıldı: "Emniyet görevlilerine ihtar ediyoruz, Sular İdaresinin üzerinde silahlı kişiler var, gerekli önlemler alınsın". Anonstan sonra o tarafa baktığımızda Sular İdaresi'nin üzerinden en az iki baş kayboldu. Bu arada askeri birlikler alana girmeye başladı.

OLAYLAR BÜTÜNÜYLE KANLI BİR TERTİPTİR

Şimdi soruyoruz; neden panzerler ilk silahın patlamasından az önce pencerelerini kapattılar? Neden silahın patlamasından 3-4 saniye sonra halka saldırdı, bomba attı, kurşun sıktı, paniğin artması için elinden geleni yaptı? Niçin her taraftan kurşun yağıyordu? Niçin aynı anda Tarlabaşı istikametinden gelen ve alanı bile göremeyen gruba da panzerler saldırdı? Bütün bunlar olayın bir tertip olduğunu ortaya koymaktadır.

SALDIRGANLAR "MAOCULAR" MI?

Mitingden önceki "maocular saldıracak" lafları miting sonrasında da devam etti. DİSK yöneticileri, hepimizin gözleri önünde cereyan eden olayı "maocular işçileri makinalı tüfeklerle taradılar" diyerek tahrif ettiler.

"Maocular" mitingi provoke etmek isteseler, niye arkalarına binlerce kişiyi takarak, kendilerini göstere göstere gelsinler? Mitingi bozmak isteyen oraya buraya adamlar yerleştirir, CIA ve MİT'in yaptığı gibi dikkatleri üzerine çekmeden ortalığı karıştırabilirdi.

Mitingden sonra Mehmet Ertürk'ün yaptığı açıklamalar bizce kendi sorumluluğunu gizlemek içindir. O ve onun gibiler, mitingten önceki çalışmaları ile MİT'e, CIA'ya tertip fırsatı verdiler.

Devrimcilerden istediğimiz şudur: bu konuyu araştırın, açığa çıkarın. Bu konunun açığa çıkarılması gerekir. Çünkü daha şimdiden Türk Demir Döküm ve UZEL-den birkaç devrimci işçinin fabrikaya sokulmadığı ve bu suretle işten atıldığını duyuyoruz. Bu açığa çıkarılmazsa, bundan sonra da benzer tertiplerin önü alınamayacaktır.

Bu açıklamamızı yayınlamanız dileğiyle içten devrimci selamlar.

1 MAYIS Kutlamalarına
DİSK Görevlisi olarak katılan
Bir Grup İşçi

NOT: Bu açıklama Halkın Birliği Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Devrimci Gençlik, Politika, Kurtuluş, Bağımsız Türkiye, Cumhuriyet, Halkın Sesi, Hürriyet, Günaydın, Vatan, Milliyet gazetelerine gönderilmiştir.

ÇEKİN ELİNİZİ MAO ZEDUNG'UN YAKASINDAN!

Halkın Sesi dönekleri 1 Mayıs katliamı ertesinde tezgahlanan düzmece "sabotaj" davasına hizmet ederek "paçasını kurtarmak" için proleter devrimcilere nasıl saldıracağını şaşırıyor. Birbiriyle temelden çelişen bir dolu ithamı ardı ardına sıralıyor. Bunların hepsiyle uğraşmaya ne zaman var, ne gerek. Ama, bir kaç tanesinin üzerinde durmaya değer.

"Bizim gibi katılsaydınız" diyor, Halkın Sesi dönekleri, dönekliklerini "sağlam", "teknik" gerekçelerin ardına gizlemeye çalışırken.

Sizin gibi katılamazdık, beyler. Birincisi, biz sizin gibi 3-5 aydını temsil etmiyoruz. Mitinge onbinlerden oluşan bir kitle olarak katıldık. Ve eğer biz sizin gibi mitingin "arasına sızma" ya kalksaydık, büyük bir sorumsuzluk yapmış olurduk. Onbinlerce proleter devrimcinin değişik siyasi çizgilerde unsurları içinde barındıran çeşitli demokratik kitle örgütlerinin içinde yerlerini alarak mitinge katılmaları, miting alanında sosyal-faşistlerin tertiplerine "buyur gel" demek olurdu. Onbinlerce proleter devrimci sizin gibi miting alanında göze çarpmadan dolaşamazdı. Sosyal-faşist tertibi boşa çıkarmanın tek yolu kararlı ve sorumlu bir devrimci kitle olarak ayrı katılmaktır. Nitekim böylece sosyal-faşistlerin proleter devrimcilere saldırma, çatışma çıkarma tertipleri boşa çıkarıldı. Onbinlerce proleter devrimcinin mitinge sizin gibi "sızarak" katılması, proleter devrimcilere saldırmaya and içmiş olan ve büyük kitlenin can güvenliğini hiç düşünmeyen sosyal-faşistlerin tertibine hizmet etmek demekti. "Bizim gibi katılsaydınız" derken, sizinle bizim aramızdaki nicelik farkını bir aklınıza getirsenize!

İkincisi, sizin gibi katılamazdık, çünkü biz sizin gibi bir aydın hareketi değiliz. Bizim yönümüz işçi sınıfı ve yoksul köylülükle birleşmedir. Sosyal-faşistler fabrikalardaki devrimci işçilerin kimliğini öğrenmek ve her zaman yaptıkları gibi, patronla işbirliği yaparak devrimci işçileri fabrikadan attırmak için casusluk faaliyetleri yürütürken, biz fabrika grupları içinde mitinge katılarak, DİSK üyesi devrimci işçileri deşifre etmeyi göze alamazdık. Sizin böyle kaygılarınız yoktur, bu doğaldır. Ama, "bizim gibi katılsaydınız" derken, aramızdaki nitelik farkını bir aklınıza getirsenize!

Üçüncüsü, biz sizin gibi ideolojik-siyasi bakımdan iflas etmiş, tükenmiş bir akım ve her renge giren bukalemunlar değiliz. Biz sizin gibi, elimizde proleter devrimciler için yontulmuş "faşizme geçit yok" sopaları ile miting meydanında dolaşamazdık. İdeolojik-siyasi çizgi bizim için başka akımlara dergilerinde çatmak için bir araç değildir. Teori bizim için bir eylem klavuzudur. "Faşizme geçit yok" tahlili doğru mudur, yoksa çok tehlikeli bir teslimiyet tahlili midir meselesi bizim için bir zihin jimnastiği değildir. Hele proleter devrimciler için yontulmuş sosyal-faşist sopaları taşımayı kabul edip etmemek, belirleyici önemde bir ilke meselesidir.

Elbette bu "hiç taviz yok" anlamına gelmez. Biz devrimci tavizlerin çoğu zaman zorunlu olduğunu biliyoruz ve uyguluyoruz. Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'nun kitle mitinglerinde tavır konusunda bir süre önce yayınladıkları ortak açıklama ve bunun çeşitli başarılı uygulamaları, devrimci tavizler konusundaki doğru tutumumuzun örnekleridir. Ama, hiç bir dönemde sizin gibi döneklerin "devrimci taviz" adı altında savunduğu ve uyguladığı burjuvaziyle blok kurma, sınıf işbirliği tutumunun önünde boyun eğmeyeceğiz. Maskenizi düşürmeye devam edeceğiz. Devrimci tavizle, sınıf işbirliği arasındaki farkı açığa çıkarmaya devam edeceğiz.

Bir de, Halkın Sesi dışında proleter devrimcilere "mitinge hiç katılmasaydınız" diyen akımlar var. "Ayrı miting düzenleseydiniz" diyorlar. Biz her dönemde mutlaka ortak miting düzenlenmesini vazgeçilmez bir ilke olarak elbette savunmuyoruz. Elbette şartlar gerektirdiğinde ayrı mitingler de düzenlenir. Ama bu şartların olgunlaşması gerekir.

Bir kere, ayrı miting düzenlemenin Türkiye'de şartları henüz olgunlaşmamıştır. DİSK yönetimi büyük çapta sosyal-faşistlerin elindedir. Ama DİSK'in tabanının %95'i devrimci işçilerdir. Sosyal-faşistler DİSK yönetimini yukardan aşağı ele geçirdiler diye, DİSK'in faşist bir sendika haline geldiğini savunduğumuzu sananlar varsa, kendi dogmatizmlerini bize atfetmesinler. Proleter devrimcilerin DİSK üyesi işçilerle doğrudan bağları henüz çok yetersizdir. Ama sosyal-faşistlerin DİSK üyesi işçiler üzerinde ideolojik-siyasi etkisi son derece azdır. Sosyal-faşistler DİSK içindeki hakimiyetlerini, birincisi tepeden inmeci yöntemlerle, ikincisi kitlelerin geri bilinç düzeyinin yol açtığı, mesleki örgütlenmenin siyasi örgütlenmeye henüz ağır basmasıyla sürdürüyorlar. Gerçi CHP, DİSK tabanı üzerinde önemli ölçüde etkileri olduğunu söylerken bir ölçüde haklıdır, henüz reformizm işçiler üzerinde etkili olmaya devam ediyor. Ama 1977 Türkiyesinde işçi sınıfının büyük çoğunluğu örgütsüz, bilinç düzeyleri geri devrimci işçilerdir. Genel olarak işçi sınıfı üzerinde en büyük genel etki devrimci ve proleter devrimci hareketin etkisidir. Bu şartlarda DİSK'i yönetim onlarda diye sosyal-faşistlere terketmek, en büyük bir sorumsuzluk ve maceracılık olur. Bu bütün demokratik kitle örgütleri için geçerlidir. Türkiye'de henüz "genel olarak devrimcilik" dönemi kapanmış olmaktan çok uzaktır. Bu bize büyük görevler yükler. Ama, henüz ayrı örgütlenmenin şartları olgunlaşmadan ayrı örgütlenme ve ayrı eylem maceracılıktır. Proleter devrimciler iki yıldır Halkın Sesi gibi aydın hareketlerinin moda ettiği ayrı "kitle" örgütü sorumsuzluğuyla mücadele ediyorlar. Görevimiz sosyal-faşistlerin istediği gibi DİSK'ten kopmak değil, her alanda, özellikle gençlik içinde yıkılan tek kitle örgütü geleneğini yeniden kurmaktır.

İkincisi, "katılmama", "ayrı miting" düşünceleri sosyal-faşistlerin gücünü abartmaktan kaynaklanıyor. Onları gerçek kaplanlar gibi görmekten kaynaklanıyor. Faşist pusu ve faşist katliamın büyük acısına rağmen, 1 Mayıs mitinginde sosyal-faşistlerin proleter devrimcilere saldırma planlarının nasıl boşa çıkarıldığı, aylardır yaygarası yapılan "göstericiler arasında çatışma" planlarının kitlelerin, devrimci kararlılığı karşısında nasıl iflas ettiği unutulmamalıdır. 1 Mayıs mitinginden çıkaracağımız çok ders var. Ama faşist, sosyal-faşist demagoji ve yalanlarla ve ihanet çığlıklarıyla bu çok önemli dersin üzerinin örtülmesine de izin vermeyelim.

1 Mayıs'da tek alternatif Taksim mitingine katılmaktı ve Halkın Sesi şarlatanlarının önermeye kalktığı gibi, "alana sızarak" değil, ayrı olarak katılmaktı. Elbette sorumlu bir tarzda katılmak ve "göstericiler arasında çatışmayı" önlemek gerekirdi. Proleter devrimciler sorumlu ve kararlı tutumlarıyla çatışmayı önlemişlerdir. "Faşist pusuyu önlemek". Elbette biz faşist pusuları da önlemeye çalışırız, çalışacağız. Ama hiç faşist pusu olmasın, hiç provokasyon olmasın, hiç Reichtag olmasın demek, Dimitrof komünist olmaktan vaz geçsin demektir. Rus devrim tarihinde hemen hemen tek bir kitle gösterisi yoktur ki, ajan provokatörler işe karışmasın. Ama Rus devrimcileri ve bolşevikler Çarlığın bütün tertiplerine, bütün provokasyonlarına rağmen devrimi ileri götürmeyi başarmışlardır. Reformcu Ecevit'in faşistlere akıl verirken söylediği gibi, provokasyon silahı geri tepen bir silahtır.. Yeter ki, devrimciler, proleter devrimciler bolşevik kararlılık, örgütlülük, disiplin ve devrimci kahramanlığı kendilerine mal etmeyi başarsınlar. Bizim yolumuz da bu yoldur. Bizim çabamız da Türkiye işçi sınıfına lâyık olabilmek için daha büyük adımlar atmaktır.

Elbette faşist provokasyonlar olacaktır. Elbette sosyal-faşist tertipler olacaktır. Elbette faşistler, sosyal-faşistler ve Halkın Sesi gibi ihanet akımları ağız birliği ederek "maoculara" saldıracaklar, düzmece "sabotaj" davaları tertiplemeye kalkacaklar. Biz bütün bunlara fırsat vermemeye çalışırız. Ama bunları önleyemediğimiz zaman da, hepsini göğüslemeyi başarırız. Yeter ki biz kitlelerle, işçi sınıfı ve yoksul köylülük başta olmak üzere en geniş ezilen halk kitleleriyle örgütlü bir şekilde birleşmeyi başaralım. Marksizm-Leninizmi teorimize rehber kılalım. Devrimci esneklikle, belirleyici anlarda hiç bir el titremesine yer vermeyen devrimci kararlılığı birleştirmeyi başaralım.

Devrim "Nevski Bulvarında yürümeye benzemez" ve "devrim bir ziyafet sofrası değildir". Mao Zedung'un büyüklüğü ise yalnızca onun çağımızın en büyük Marksist-Leninistlerinden biri ve büyük bir kitle önderi olmasından ibaret değildir. Mao Zedung aynı zamanda çağımızın en büyük ihtilalcilerinden biridir. Mao Zedung ve ÇKP devrimin bir ziyafet sofrası olmadığını kavradığı için Çen Tu-si oportünizmi alt edilmiş, "eşkiya hareketi", "başı bozuk maceracıların hareketi" diye devrimden ödü kopan sözde "komünist" lerin yaygaralarına rağmen, Çin'in büyük köylü kitlelerinin devrimci inisiyatifi seferber edilmiştir. "Maocu" suçlaması karşısında Mao Zedung un ihtilalci yönünü gözlerden gizlemeye, Mao Zedung'u burjuvazi için, karşı-devrimciler için kabul edilebilir kılmaya çalışan Halkın Sesi "Mao Zedung Düşüncesi" diye savunduğu şeyin Mao Zedung'un devrimci düşüncesi ile hiç ilgisi olmadığını bir kez daha ve pek "parlak" bir şekilde kanıtlamıştır. Mao Zedung bir Gandi, bir mesih değildir. İhtilalci özü boşaltılırsa, savunulan Mao Zedung Düşüncesi olmaktan çıkar. Çekin elinizi büyük proleter ihtilalci Mao Zedung'un yakasından ve kendinize "karınca ezmezler" bulun.

Ama siz burjuvaziye ve faşizme "biz sorumlu değiliz", "bizi affedin" diye yalvarırken, bugüne dek "maocu" tanındığınız için Mao Zedung'u burjuvazi için kabul edilebilir kılmaya çalışıyorsunuz. Tıpkı Marks'ı burjuvazi için kabul edilebilir kılmaya çalışan hain ve dönek Kautsky'ler gibi. Bir gün gelir, kendiliğinizden vaz geçersiniz Mao Zedung'un adını anmaktan, tıpkı Kautsky ve Almanya Sosyal-Demokratları gibi.

Burjuvaziye nasıl yaranacağınızı şaşırmış, panik içinde yazı kaleme alırken, ne dediğinizi de şaşırmışsınız. Kâh proleter devrimcileri "saldırganlıkla" suçlamaya kalkıyorsunuz, kâh "kitleleri silahsız olarak katliama doğru yürüten Gaponlukla". Neyle suçlayacağınıza karar verin. "Saldırdığımız" için mi suçluyuz, yoksa "saldırmadığımız" için mi! Biz 1 Mayıs kitle mitingine gidiyorduk, Çarlık Sarayına değil! Yoksa 1905 yıllarını mı yaşadığımızı savunuyorsunuz? Yoksa kitlelere faşist diktatörlüğe karşı "silahlı ayaklanma çağrısı" mı yapalım? Sizi kendini bilmezler sizi!

Ama farzedin ki Gapon'uz (!). Farzedin ki "suçumuz" silahsız kitleleri polis katliamı ihtimaline rağmen yürütmek (!). Kitleleri silahlı ayaklanmaya sevk etmemek (!). Gapon'un önderlik ettiği yürüyüşte bolşevikler ne yaptı, biliyor musunuz? Çar'a güvenen kitlelerle omuz omuza yürüdüler! Ölümü göze alıp, onları yalnız bırakmadılar! İşte sizin Lenin ve Mao Zedung'ta anlayamadığınız da tam budur!

(Baştarafı Sayfa 4 de.)

ve nasıl kararlıyız ve istekliyiz daima kitlelerden öğrenmeye. Bizi düşman da saysanız, bir şey kaybetmezsiniz bizi incelemekle.

Faşizm tertibini çatışma ihtimali üzerine inşa etti diye, bizim sorumlu tutumumuzla ve DİSK görevlisi işçilerin devrimci kararlılığıyla çatışmayı önlediğimiz halde, "katılmasaydınız bunlar olmazdı" demekte ısrar ediyorsanız, size soruyoruz? Ecevit Şiran'a gitmeseydi "halkın tepkisi" sahte gerekçesinin ardına gizlenen faşist pusu kurulabilir miydi? "Devlet biziz" diyen CHP ve Genel Başkanına bile Şiran'da faşist pusu kurulabildi. Ve buna rağmen Ecevit Serik'e ve Isparta'ya gitti. Ecevit AP'nin ve MHP'nin "kale"lerine giderken sadece faşistler ona "provakatör" diyor. Siz ise bizim kendi mitingimize katılmamazı "provakasyon" diyorsunuz! Ecevit'in Şiran ve Serik'e gitmesi ne kadar "provakasyon" sa, "maocu" dediğiniz DİSK ve Türk-İş üyesi devrimci işçilerin, TÖB-DER üyesi proleter devrimci öğretmenlerin, proleter devrimci gençliğin kendi mitinglerine katılmaları en fazla o kadar "provakasyon" dur.

Faşistlerin, sosyal-faşistlerin ve Halkın Sesi döneklerinin büyük bir hırsla bize neden saldırdıkları, neden düzmece "sabotaj" davaları inşa etmeye kalktıkları bellidir. Çünkü korkuyorlar, bizim önemli bir bölümünü temsil ettiğimiz işçi sınıfının ve ezilen halkın devrimci uyanışından.

Gerçekten korksunlar işçi sınıfının ve ezilen halkın devrimci uyanışından. Amerikan emperyalizmi ve faşizm 1 Mayısı kana buladı. Türkiye'nin yakın tarihinde görülmedik büyüklükte bir faşist kitle kıyımı yapıldı. 30'un üzerinde devrimci, yurtsever, proleter devrimci katledildi. Çok daha büyük boyutlarda planlanan faşist katliam, sosyal-faşistlerin "maocuların kafalarını ezeceğiz" tertibi ardına gizlenen çok daha büyük boyutlardaki faşist katliam, "İşçiler Birleşin" şiarı etrafında birleşen DİSK-in devrimci tabanının ve proleter devrimcilerin sorumlu ve kararlı tutumlarıyla, kitlelerin devrimci kararlılığıyla bir ölçüde de olsa önlendi. Ve katledilen devrimcilerin ölülerinin üzerine basarak sürdürülen tertip, ölülerin üzerine basarak tezgahlanan düzmece "sabotaj" davası, işçi sınıfının ve ezilen halkımızın devrimci kararlılığı ile 3-4 günde boşa çıkarıldı.

1 Mayıs 1977 halkımızın faşizme karşı, hıncını bileyen acı bir gün olarak geçecektir tarihe. Ama her acı bir zafere dönüştürülebilir. 1 Mayıs tertibini yarım bıraktıran ve 1 Mayıstan sonraki düzmece "sabotaj" davası tertibini 3-4 günde boşa çıkaran işçi sınıfı ve ezilen halkın büyük devrimci uyanışından öğrenelim. Bu büyük uyanışı halkımızın emperyalizme ve faşizme karşı örgütlü mücadelesine dönüştürelim. Her yurtsever, her devrimci, her demokrat ancak böyle saygı gösterebilir Amerikancı faşizmin 1 Mayısta katlettiği devrimcilerin anısına.

Halkın Sesi'nin İhanetinin Bir Belgesi Daha

Halkın Sesi, 108. sayısında, Ankara'da kendilerine saldırdığı gerekçesiyle Halkın Kurtuluşu taraftarı proleter devrimcilerin isimlerini vermekte, bundan sonra da bu ihbarcılığına devam edeceğini ilan etmektedir. Bir zamanlar, T"K"P'nin borozanı Bizim Radyo'nun proleter devrimcileri ihbar etmesine karşı mücadele eden Halkın Sesi, şimdi, Bizim Radyo ile birlikte aynı görevi üstlenmiştir. Halkın Sesi, proleter devrimcileri faşistlere ve sosyal-faşistlere ihbar görevini, "isim isim halka ilan edeceğiz" diyerek utanmazca halkın ardında gizlemeye çalışıyor.

Bütün proleter devrimciler, devrimciler ve gerçek demokratlar; Halkın Sesi hainlerinin ihbarcılığına karşı mücadele edelim, iğrenç görevini açığa çıkaralım.

ÇEKİN ELİNİZİ MAO ZEDUNG'UN YAKASINDAN!

Halkın Sesi dönekleri 1 Mayıs katliamı ertesinde tezgahlanan düzmece "sabotaj" davasına hizmet ederek "paçasını kurtarmak" için proleter devrimcilere nasıl saldıracağını şaşırıyor. Birbiriyle temelden çelişen bir dolu ithamı ardı ardına sıralıyor. Bunların hepsiyle uğraşmaya ne zaman var, ne gerek. Ama, bir kaç tanesinin üzerinde durmaya değer.

"Bizim gibi katılsaydınız" diyor, Halkın Sesi dönekleri, dönekliklerini "sağlam", "teknik" gerekçelerin ardına gizlemeye çalışırken.

Sizin gibi katılamazdık, beyler. Birincisi, biz sizin gibi 3-5 aydını temsil etmiyoruz. Mitinge onbinlerden oluşan bir kitle olarak katıldık. Ve eğer biz sizin gibi mitingin "arasına sızma" ya kalksaydık, büyük bir sorumsuzluk yapmış olurduk. Onbinlerce proleter devrimcinin değişik siyasi çizgilerde unsurları içinde barındıran çeşitli demokratik kitle örgütlerinin içinde yerlerini alarak mitinge katılmaları, miting alanında sosyal-faşistlerin tertiplerine "buyur gel" demek olurdu. Onbinlerce proleter devrimci sizin gibi miting alanında göze çarpmadan dolaşamazdı. Sosyal-faşist tertibi boşa çıkarmanın tek yolu kararlı ve sorumlu bir devrimci kitle olarak ayrı katılmaktır. Nitekim böylece sosyal-faşistlerin proleter devrimcilere saldırma, çatışma çıkarma tertipleri boşa çıkarıldı. Onbinlerce proleter devrimcinin mitinge sizin gibi "sızarak" katılması, proleter devrimcilere saldırmaya and içmiş olan ve büyük kitlenin can güvenliğini hiç düşünmeyen sosyal-faşistlerin tertibine hizmet etmek demekti. "Bizim gibi katılsaydınız" derken, sizinle bizim aramızdaki nicelik farkını bir aklınıza getirsenize!

İkincisi, sizin gibi katılamazdık, çünkü biz sizin gibi bir aydın hareketi değiliz. Bizim yönümüz işçi sınıfı ve yoksul köylülükle birleşmedir. Sosyal-faşistler fabrikalardaki devrimci işçilerin kimliğini öğrenmek ve her zaman yaptıkları gibi, patronla işbirliği yaparak devrimci işçileri fabrikadan attırmak için casusluk faaliyetleri yürütürken, biz fabrika grupları içinde mitinge katılarak, DİSK üyesi devrimci işçileri deşifre etmeyi göze alamazdık. Sizin böyle kaygılarınız yoktur, bu doğaldır. Ama, "bizim gibi katılsaydınız" derken, aramızdaki nitelik farkını bir aklınıza getirsenize!

Üçüncüsü, biz sizin gibi ideolojik-siyasi bakımdan iflas etmiş, tükenmiş bir akım ve her renge giren bukalemunlar değiliz. Biz sizin gibi, elimizde proleter devrimciler için yontulmuş "faşizme geçit yok" sopaları ile miting meydanında dolaşamazdık. İdeolojik-siyasi çizgi bizim için başka akımlara dergilerinde çatmak için bir araç değildir. Teori bizim için bir eylem klavuzudur. "Faşizme geçit yok" tahlili doğru mudur, yoksa çok tehlikeli bir teslimiyet tahlili midir meselesi bizim için bir zihin jimnastiği değildir. Hele proleter devrimciler için yontulmuş sosyal-faşist sopaları taşımayı kabul edip etmemek, belirleyici önemde bir ilke meselesidir.

Elbette bu "hiç taviz yok" anlamına gelmez. Biz devrimci tavizlerin çoğu zaman zorunlu olduğunu biliyoruz ve uyguluyoruz. Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'nun kitle mitinglerinde tavır konusunda bir süre önce yayınladıkları ortak açıklama ve bunun çeşitli başarılı uygulamaları, devrimci tavizler konusundaki doğru tutumumuzun örnekleridir. Ama, hiç bir dönemde sizin gibi döneklerin "devrimci taviz" adı altında savunduğu ve uyguladığı burjuvaziyle blok kurma, sınıf işbirliği tutumunun önünde boyun eğmeyeceğiz. Maskenizi düşürmeye devam edeceğiz. Devrimci tavizle, sınıf işbirliği arasındaki farkı açığa çıkarmaya devam edeceğiz.

Bir de, Halkın Sesi dışında proleter devrimcilere "mitinge hiç katılmasaydınız" diyen akımlar var. "Ayrı miting düzenleseydiniz" diyorlar. Biz her dönemde mutlaka ortak miting düzenlenmesini vazgeçilmez bir ilke olarak elbette savunmuyoruz. Elbette şartlar gerektirdiğinde ayrı mitingler de düzenlenir. Ama bu şartların olgunlaşması gerekir.

Bir kere, ayrı miting düzenlemenin Türkiye'de şartları henüz olgunlaşmamıştır. DİSK yönetimi büyük çapta sosyal-faşistlerin elindedir. Ama DİSK'in tabanının %95'i devrimci işçilerdir. Sosyal-faşistler DİSK yönetimini yukardan aşağı ele geçirdiler diye, DİSK'in faşist bir sendika haline geldiğini savunduğumuzu sananlar varsa, kendi dogmatizmlerini bize atfetmesinler. Proleter devrimcilerin DİSK üyesi işçilerle doğrudan bağları henüz çok yetersizdir. Ama sosyal-faşistlerin DİSK üyesi işçiler üzerinde ideolojik-siyasi etkisi son derece azdır. Sosyal-faşistler DİSK içindeki hakimiyetlerini, birincisi tepeden inmeci yöntemlerle, ikincisi kitlelerin geri bilinç düzeyinin yol açtığı, mesleki örgütlenmenin siyasi örgütlenmeye henüz ağır basmasıyla sürdürüyorlar. Gerçi CHP, DİSK tabanı üzerinde önemli ölçüde etkileri olduğunu söylerken bir ölçüde haklıdır, henüz reformizm işçiler üzerinde etkili olmaya devam ediyor. Ama 1977 Türkiyesinde işçi sınıfının büyük çoğunluğu örgütsüz, bilinç düzeyleri geri devrimci işçilerdir. Genel olarak işçi sınıfı üzerinde en büyük genel etki devrimci ve proleter devrimci hareketin etkisidir. Bu şartlarda DİSK'i yönetim onlarda diye sosyal-faşistlere terketmek, en büyük bir sorumsuzluk ve maceracılık olur. Bu bütün demokratik kitle örgütleri için geçerlidir. Türkiye'de henüz "genel olarak devrimcilik" dönemi kapanmış olmaktan çok uzaktır. Bu bize büyük görevler yükler. Ama, henüz ayrı örgütlenmenin şartları olgunlaşmadan ayrı örgütlenme ve ayrı eylem maceracılıktır. Proleter devrimciler iki yıldır Halkın Sesi gibi aydın hareketlerinin moda ettiği ayrı "kitle" örgütü sorumsuzluğuyla mücadele ediyorlar. Görevimiz sosyal-faşistlerin istediği gibi DİSK'ten kopmak değil, her alanda, özellikle gençlik içinde yıkılan tek kitle örgütü geleneğini yeniden kurmaktır.

İkincisi, "katılmama", "ayrı miting" düşünceleri sosyal-faşistlerin gücünü abartmaktan kaynaklanıyor. Onları gerçek kaplanlar gibi görmekten kaynaklanıyor. Faşist pusu vc faşist katliamın büyük acısına rağmen, 1 Mayıs mitinginde sosyal-faşistlerin proleter devrimcilere saldırma planlarının nasıl boşa çıkarıldığı, aylardır yaygarası yapılan "göstericiler arasında çatışma" planlarının kitlelerin, devrimci kararlılığı karşısında nasıl iflas ettiği unutulmamalıdır. 1 Mayıs mitinginden çıkaracağımız çok ders var. Ama faşist, sosyal-faşist demagoji ve yalanlarla ve ihanet çığlıklarıyla bu çok önemli dersin üzerinin örtülmesine de izin vermeyelim.

1 Mayıs'da tek alternatif Taksim mitingine katılmaktı ve Halkın Sesi şarlatanlarının önermeye kalktığı gibi, "alana sızarak" değil, ayrı olarak katılmaktı. Elbette sorumlu bir tarzda katılmak ve "göstericiler arasında çatışmayı" önlemek gerekirdi. Proleter devrimciler sorumlu ve kararlı tutumlarıyla çatışmayı önlemişlerdir. "Faşist pusuyu önlemek". Elbette biz faşist pusuları da önlemeye çalışırız, çalışacağız. Ama hiç faşist pusu olmasın, hiç provokasyon olmasın, hiç Reichtag olmasın demek, Dimitrof komünist olmaktan vaz geçsin demektir. Rus devrim tarihinde hemen hemen tek bir kitle gösterisi yoktur ki, ajan provokatörler işe karışmasın. Ama Rus devrimcileri ve bolşevikler Çarlığın bütün tertiplerine, bütün provokasyonlarına rağmen devrimi ileri götürmeyi başarmışlardır. Reformcu Ecevit'in faşistlere akıl verirken söylediği gibi, provokasyon silahı geri tepen bir silahtır.. Yeter ki, devrimciler, proleter devrimciler bolşevik kararlılık, örgütlülük, disiplin ve devrimci kahramanlığı kendilerine mal etmeyi başarsınlar. Bizim yolumuz da bu yoldur. Bizim çabamız da Türkiye işçi sınıfına lâyık olabilmek için daha büyük adımlar atmaktır.

Elbette faşist provokasyonlar olacaktır. Elbette sosyal-faşist tertipler olacaktır. Elbette faşistler, sosyal-faşistler ve Halkın Sesi gibi ihanet akımları ağız birliği ederek "maoculara" saldıracaklar, düzmece "sabotaj" davaları tertiplemeye kalkacaklar. Biz bütün bunlara fırsat vermemeye çalışırız. Ama bunları önleyemediğimiz zaman da, hepsini göğüslemeyi başarırız. Yeter ki biz kitlelerle, işçi sınıfı ve yoksul köylülük başta olmak üzere en geniş ezilen halk kitleleriyle örgütlü bir şekilde birleşmeyi başaralım. Marksizm-Leninizmi teorimize rehber kılalım. Devrimci esneklikle, belirleyici anlarda hiç bir el titremesine yer vermeyen devrimci kararlılığı birleştirmeyi başaralım.

Devrim "Nevski Bulvarında yürümeye benzemez" ve "devrim bir ziyafet sofrası değildir". Mao Zedung'un büyüklüğü ise yalnızca onun çağımızın en büyük Marksist-Leninistlerinden biri ve büyük bir kitle önderi olmasından ibaret değildir. Mao Zedung aynı zamanda çağımızın en büyük ihtilalcilerinden biridir. Mao Zedung ve ÇKP devrimin bir ziyafet sofrası olmadığını kavradığı için Çen Tu-si oportünizmi alt edilmiş, "eşkiya hareketi", "başı bozuk maceracıların hareketi" diye devrimden ödü kopan sözde "komünist" lerin yaygaralarına rağmen, Çin'in büyük köylü kitlelerinin devrimci inisiyatifi seferber edilmiştir. "Maocu" suçlaması karşısında Mao Zedung un ihtilalci yönünü gözlerden gizlemeye, Mao Zedung'u burjuvazi için, karşı-devrimciler için kabul edilebilir kılmaya çalışan Halkın Sesi "Mao Zedung Düşüncesi" diye savunduğu şeyin Mao Zedung'un devrimci düşüncesi ile hiç ilgisi olmadığını bir kez daha ve pek "parlak" bir şekilde kanıtlamıştır. Mao Zedung bir Gandi, bir mesih değildir. İhtilalci özü boşaltılırsa, savunulan Mao Zedung Düşüncesi olmaktan çıkar. Çekin elinizi büyük proleter ihtilalci Mao Zedung'un yakasından ve kendinize "karınca ezmezler" bulun.

Ama siz burjuvaziye ve faşizme "biz sorumlu değiliz", "bizi affedin" diye yalvarırken, bugüne dek "maocu" tanındığınız için Mao Zedung'u burjuvazi için kabul edilebilir kılmaya çalışıyorsunuz. Tıpkı Marks'ı burjuvazi için kabul edilebilir kılmaya çalışan hain ve dönek Kautsky'ler gibi. Bir gün gelir, kendiliğinizden vaz geçersiniz Mao Zedung'un adını anmaktan, tıpkı Kautsky ve Almanya Sosyal-Demokratları gibi.

Burjuvaziye nasıl yaranacağınızı şaşırmış, panik içinde yazı kaleme alırken, ne dediğinizi de şaşırmışsınız. Kâh proleter devrimcileri "saldırganlıkla" suçlamaya kalkıyorsunuz, kâh "kitleleri silahsız olarak katliama doğru yürüten Gaponlukla". Neyle suçlayacağınıza karar verin. "Saldırdığımız" için mi suçluyuz, yoksa "saldırmadığımız" için mi! Biz 1 Mayıs kitle mitingine gidiyorduk, Çarlık Sarayına değil! Yoksa 1905 yıllarını mı yaşadığımızı savunuyorsunuz? Yoksa kitlelere faşist diktatörlüğe karşı "silahlı ayaklanma çağrısı" mı yapalım? Sizi kendini bilmezler sizi!

Ama farzedin ki Gapon'uz (!). Farzedin ki "suçumuz" silahsız kitleleri polis katliamı ihtimaline rağmen yürütmek (!). Kitleleri silahlı ayaklanmaya sevk etmemek (!). Gapon'un önderlik ettiği yürüyüşte bolşevikler ne yaptı, biliyor musunuz? Çar'a güvenen kitlelerle omuz omuza yürüdüler! Ölümü göze alıp, onları yalnız bırakmadılar! İşte sizin Lenin ve Mao Zedung'ta anlayamadığınız da tam budur!

(Baştarafı Sayfa 4 de.)

ve nasıl kararlıyız ve istekliyiz daima kitlelerden öğrenmeye. Bizi düşman da saysanız, bir şey kaybetmezsiniz bizi incelemekle.

Faşizm tertibini çatışma ihtimali üzerine inşa ettı aıye, bizim sorumlu tutumumuzla ve DİSK görevlisi işçilerin devrimci kararlılığıyla çatışmayı önlediğimiz halde, "katılmasaydınız bunlar olmazdı" demekte ısrar ediyorsanız, size soruyoruz? Ecevit Şiran'a gitmeseydi "halkın tepkisi" sahte gerekçesinin ardına gizlenen faşist pusu kurulabilir miydi? "Devlet biziz" diyen CHP ve Genel Başkanına bile Şiran'da faşist pusu kurulabildi. Ve buna rağmen Ecevit Serik'e ve Isparta'ya gitti. Ecevit AP'nin ve MHP'nin "kale"lerine giderken sadece faşistler ona "provakatör" diyor. Siz ise bizim kendi mitingimize katılmamazı "provakasyon" diyorsunuz! Ecevit'in Şiran ve Serik'e gitmesi ne kadar "provakasyon" sa, "maocu" dediğiniz DİSK ve Türk-İş üyesi devrimci işçilerin, TÖB-DER üyesi proleter devrimci öğretmenlerin, proleter devrimci gençliğin kendi mitinglerine katılmaları en fazla o kadar "provakasyon" dur.

Faşistlerin, sosyal-faşistlerin ve Halkın Sesi döneklerinin büyük bir hırsla bize neden saldırdıkları, neden düzmece "sabotaj" davaları inşa etmeye kalktıkları bellidir. Çünkü korkuyorlar, bizim önemli bir bölümünü temsil ettiğimiz işçi sınıfının ve ezilen halkın devrimci uyanışından.

Gerçekten korksunlar işçi sınıfının ve ezilen halkın devrimci uyanışından. Amerikan emperyalizmi ve faşizm 1 Mayısı kana buladı. Türkiye'nin yakın tarihinde görülmedik büyüklükte bir faşist kitle kıyımı yapıldı. 30'un üzerinde devrimci, yurtsever, proleter devrimci katledildi. Çok daha büyük boyutlarda planlanan faşist katliam, sosyal-faşistlerin "maocuların kafalarını ezeceğiz" tertibi ardına gizlenen çok daha büyük boyutlardaki faşist katliam, "İşçiler Birleşin" şiarı etrafında birleşen DİSK-in devrimci tabanının ve proleter devrimcilerin sorumlu ve kararlı tutumlarıyla, kitlelerin devrimci kararlılığıyla bir ölçüde de olsa önlendi. Ve katledilen devrimcilerin ölülerinin üzerine basarak sürdürülen tertip, ölülerin üzerine basarak tezgahlanan düzmece "sabotaj" davası, işçi sınıfının ve ezilen halkımızın devrimci kararlılığı ile 3-4 günde boşa çıkarıldı.

1 Mayıs 1977 halkımızın faşizme karşı, hıncını bileyen acı bir gün olarak geçecektir tarihe. Ama her acı bir zafere dönüştürülebilir. 1 Mayıs tertibini yarım bıraktıran ve 1 Mayıstan sonraki düzmece "sabotaj" davası tertibini 3-4 günde boşa çıkaran işçi sınıfı ve ezilen halkın büyük devrimci uyanışından öğrenelim. Bu büyük uyanışı halkımızın emperyalizme ve faşizme karşı örgütlü mücadelesine dönüştürelim. Her yurtsever, her devrimci, her demokrat ancak böyle saygı gösterebilir Amerikancı faşizmin 1 Mayısta katlettiği devrimcilerin anısına.

Halkın Sesi'nin İhanetinin Bir Belgesi Daha

Halkın Sesi, 108. sayısında, Ankara'da kendilerine saldırdığı gerekçesiyle Halkın Kurtuluşu taraftarı proleter devrimcilerin isimlerini vermekte, bundan sonra da bu ihbarcılığına devam edeceğini ilan etmektedir. Bir zamanlar, T"K"P'nin borozanı Bizim Radyo'nun proleter devrimcileri ihbar etmesine karşı mücadele eden Halkın Sesi, şimdi, Bizim Radyo ile birlikte aynı görevi üstlenmiştir. Halkın Sesi, proleter devrimcileri faşistlere ve sosyal-faşistlere ihbar görevini, "isim isim halka ilan edeceğiz" diyerek utanmazca halkın ardında gizlemeye çalışıyor.

Bütün proleter devrimciler, devrimciler ve gerçek demokratlar; Halkın Sesi hainlerinin ihbarcılığına karşı mücadele edelim, iğrenç görevini açığa çıkaralım.

YOLDAŞ İBRAHİM KAYPAKKAYA'NIN ANISINA:

bir halk kahramanıdır o, çalışan halkın yüzakı, devrim davasının onurudur

...
İsyan ateşini körükle
Zulmü rüzgarlara savur
Kollarının bütün gücüyle
Tavı gelen demire vur.

Bu marş, 12 Mart faşist diktatörlüğü döneminde, Diyarbakır zindanlarının üç no'lu hücresinden duvarlara çarparak yayılıyor, yükseliyordu. Tutuklular ne nefessiz, karanlığı yırtan bu sesi dinliyorlardı. Üç no'lu hücrede yatan yoldaş İbrahim Kaypakkaya'ydı.

Onu Tunceli'nin bir köyünde yakaladıkları zaman ağır yaralıydı. Vartinik köyünde yoldaşlarıyla birlikte kaldığı ev basılmış, can yoldaşı Ali Haydar çarpışarak ölmüştü. Onu da öldü sandılar. Başından ve boynundan ağır yaralıydı. İzini kaybettirmek için beş gün canını dişine takarak dağlarda dolaştı. İki gün bir mağarada kaldı. Ayağı donmak üzereydi, yaraları sızlıyordu. Emin bir köye ulaşmak için doğruldu, büyük bir gayretle yürüdü, yakındaki ilk köye ulaştı. Faşist Fehmi Altınbilek bir tabur jandarma ile köyü kuşattılar. Onu ağır yaralı olarak ele geçirdiler.

Sorgucular, işkenceciler başına üşüştüler. Ne dayak, işkence, elektrik, falaka, ne açlık, susuzluk ona başeğdiremedi. Karşılarında devrim davasına sınırsız bir bağlılıkla direnen gümbür gümbür bir yürek vardı. Faşist diktatörlüğün cellatları onun yüreğine, varlığına işlenmiş olan bu davayı işkence aletleriyle sökemezlerdi, sökemediler.

Onunla yüzleştirmek için on-altı tutuklu getirdiler. İbrahim Kaypakkaya yoldaşın başından sonuna kadar söylediği sözler şu oldu;

"BEN DEVRİMCİYİM, BİZ DEVRİMCİ OLARAK SİYASİ KONULARDA HİÇ BİR ŞEYİ PRENSİP OLARAK GİZLEMEYİZ VE FİKİRLERİMİZİ AÇIKÇA SÖYLERİZ. ANCAK ÖRGÜTSEL FAALİYETLERİMİZİ VE ÖRGÜT İÇERİSİNDEKİ BİZE İNANAN ARKADAŞLARIMIZI VE ÖRGÜT İÇERİSİNDE OLMAYIP DA BİZE YARDIMCI OLAN ŞAHIS VE GURUPLARI AÇIĞA VURMAKTAN KATİYYEN KAÇINIRIZ VE SÖYLEMEYİZ, BU SEBEPLE ÖRGÜTSEL FAALİYETLERİMİZ HAKKINDA HİÇBİR ŞEYİ AÇIKLAYAMAM."

İşte bu tutumuyla o, düşman kalesine, Diyarbakır zindanlarına devrimin kızıl bayrağını çekti. Fehmi Altınbilek, Yaşar Değerli gibi faşist diktatörlüğün cellatları, hiddetten köpürdüler, azgınlaştılar. Ama ona boyun eğdiremediler, ağzından tek bir sır alamadılar.

Harcı işkence, zulüm, zorbalık ve sömürüyle yoğrulmuş dünya İbrahim yoldaşın karşısında şaşkına döndü, çaresiz kaldı.

18 Mayıs'ta faşist cellatlar onu Diyarbakır zindanlarında öldürdüler. Onu öldürmekle, ancak böyle ayakta tuttukları dünyanın yıkılmaya mahkum olduğu , devrim davasının yenilmezliği ispatlanıyordu.

Devrim tarihinde bazı isimler vardır, mücadeleleriyle onlar düşman kalesine çekilmiş bir bayrak, siperde sağlam bir kaya parçasıdırlar. Böyle isimler,düşman mermileri ve gülleleri üzerimize yağdırdığında, zorluklarla karşı karşıya ve tek başına kalınsa da, proletaryanın davasını omuzladığımızı bir an bile unutmadan ayakta durmayı öğretir. Yoldaş İbrahim Kaypakkaya devrim tarihimizde böyle bir isimdir. Bir halk kahramanıdır o, çalışan halkın yüzakı, devrim davasının onurudur.

Ölümünün dördüncü yılında yoldaş İbrahim Kaypakkaya'nın anısı, Türkiye toprağında yeşeren yeni devrimciler kuşağına, zindanda işkencedeki komünist tutumu öğretiyor.

Tiran radyosundan: İTALYA'DA YAPILAN TOPLANTI PROLETER ENTERNASYONALİZMİNDE GÜÇLÜ BİR ADIM OLDU

Şili İhtilalci KP, Almanya KP-ML, Yeniden kurulmuş Portekiz KP, Yunanistan KP-ML, İspanyol KP-ML sözcülerinin toplantıda yaptıkları konuşmalardan bölümler

17 Nisanda Roma'da büyük bir enternasyonalist toplantı düzenlenmiştir. Bu toplantıya İtalyan K.P.M-L'in daveti üzerine Merkez Komitesi üyesi Oto Sami başkanlığındaki A.E.P.'si, İspanyol K.P.M-L, Almanya Komünist P.M-L, yeniden kurulmuş Portekiz K.P.si, Yunanistan K.P.M-L, San Marino K.P.M-L, Brezilya K.P., Şili İhtilalci K.P., Arjantin K.P.M-L ve Uruguay İhtilalci K.P. heyetleri katılmıştır.

Bu toplantıya katılan ML partilerin heyetlerinden selam mesajlarından parçalar;

Şili İhtilalci Komünist Partisi heyeti başkanı konuşmasında şöyle dedi: "Partimiz, Şili İhtilalci Komünist Partisi, büyük devrimci ve M-L Antonio Gramski 'nin yıldönümünde düzenlenen bu enternasyonalist toplantıya, derin sevgi, kardeşçe bir ruh ve devrimci coşkunlukla katılmaktadır. Faşist diktatörlüğün azgın rejimine karşı mücadele eden Partimiz, ideolog ve büyük anti-faşist savaşçı Antonio Gramski 'nin dersleri ile örneğini derin bir şekilde takdir etmektedir. Faşizm, bütün Latin Amerika'da hakimiyetini sürdürdüğü ve Avrupayı tehdit ettiği bir sırada onun dersleri, örnek alınmalıdır....

Gerek Rus sosyal-emperyalizminin iç bahçesini oluşturan ve kendisine Varşova Paktı ile bağlı olan hizmetindeki faşist diktatörlükler tarafından ezilen ve sömürülen Doğu Avrupa ülkeleri, gerekse Amerikan emperyalizmi tarafından iç bahçe olarak nitelendirilen Latin Amerika ülkeleri, zenginlikleri daha fazla gaspedilmek ve halkları sömürülmek için faşist rejimlerin hakimiyetleri altında bulunmaktadırlar. Kennedy'nin önerdiği sözde ilerleme için ittifak siyasetinin başarısız bilançosu üzerine Nelson Rokfeller'in Latin Amerika ile ilgili raporunun talimatlarını hayata uygulayan silahlı kuvvetler, kıtamızın hükümetini denetim altına alarak burjuva partilerin yerini almışlardır. Geçmişte; emperyalist tekeller büyük toprak sahipleri ve büyük burjuvazi silahlı kuvvetlere dayanarak ülkeyi yönetirken bugün silahlı kuvvetler yönetiyor. Keyfi kanunlar ve kurumlar yaratıyor ve bunları ihlâl ediyorlar. Onlar, ülkedeki büyük toprak sahiplerinin ve tekelci burjuvazinin gerici menfaatlerine hizmet etmeye devam etmektedirler.. Aynı zamanda onlar, özellikle Amerikan emperyalizminin menfaatlerine de hizmet etmektedirler. Aslında Amerikan emperyalizmi, onun sınıf müttefiklerinin siyasi örgütlerine güvenmiyor. Latin Amerika'da yatırımlarını sömürgeci plânlarını ve stratejik menfaatlerini güven altına almak için birleşik devletler tarafından yoğrulmuş, eğitilmiş ve silahlanmış askerlere dayanmayı tercih etmektedir.

Böylelikle bazı hükümetler, halklarımıza karşı bir çevre yarattıkları, diğerlerinin hesapları için ezdikleri diktatörlüklerin karşılıklı bir şekilde dayanıştıkları sırada faşist dayanışma ve uluslararası faşist işbirliği ortaya çıkmıştır. Bu olgu, mücadelelerinde Latin Amerika halkları arasındaki birliğin ve onların siyasi marksist - leninist mücadelesinin birleşmesini daha acil bir hale getirmektedir. Şili ihtilalci K.P. temsilcisi; revizyonistlerin hain rolünden bahsederek diğer sözlerin yanısıra şöyle dedi. "Hükümet darbesinden evvel ve sonra, Şili tecrübesi bugünkü revizyonizmin onun hedeflerinin ve yöntemlerinin, gerici tabiatını göstermektedir. Onlar her ülkede burjuvazinin adamlarıdır. Ama onların amacı, aslında Rus sosyal-emperyalizminin savunulması ve onun hizmeti altında sömürücü olmaktır. Bu tecrübe proletaryanın temsilcileri olarak izlenen bütün yalancıları teşhir ederek, proletaryanın ve halkın öncü rolünü ele alma amacıyla M-L hareketi güçlendirmenin büyük önemini ve acilliğini ortaya koymaktadır. M-L hareketi güçlendirmek ve birleştirmek üzere, iki süper devlete karşı mücadeleyi yönetirken, dünya çapında proletaryanın önderliği ele alması gereklidir. Özellikle Sovyetler Birliği ve A.B.D.'nin dünya hakimiyeti için mücadelesini verdiklerini iddia ettikleri, kutuplaşmayı kırmak gereklidir. Sadece proletarya bütün dünya halklarına ve iki süper devletin vahşiliğinden bağımsız bir değişkeni verebibilir. Marksist-Leninist hareketin birliğinde ve güçlendirilmesinde büyük öneme sahip adımlar, bu toplantı gibi uluslararası toplantılar ve Latin Amerika Marksist-Leninist bildirisinde ifade edildiği gibi ülkeler arasındaki yakınlaşmayı sağlamaktadır.

Süper devletler arasındaki rekabet sonucu ortaya çıkan; gerek savaş tehlikesini ortadan kaldırmak için, proletarya önderliğinde Marksist-Leninistlere proletaryaya ve dünya halklarına büyük bir tarihi görev düşmektedir. Devrimi yapmak, savaş tehdidini durdurmak ve savaşla başa çıkabilmek için her ülkede devrimi hızlandırmak ve proletarya önderliğinde iki süper devlete karşı tek bir cephe kurmak gereklidir. Uluslararası çapta dünya devriminin ilerlemesine yaygınlaşmasına karşı çıkmamak fakat kolaylaştırmak üzere proletarya önderliğinde, iki süper devlete karşı geniş bir cepheyi sağlamlaştırmalıdır."

Almanya K.P.M-L'in heyet başkanı şöyle dedi; "Gramski 'nin vesayetine sadık olan partimizin kuruluş gününden bu yana İtalyan işçi sınıfının menfaatleri için mücadele etmiş, Togliatti ve Berlinguer gibi revizyonistlerin ihanetine ve bütün oportünist sahtekarlıklara karşı Marksizm-Leninizmin ilkelerini savunmuştur. Gramski 'nin öğretilerine ve ışık saçan örneğine sadık kalan İtalyan K.P.M-L işçilerin kötü hayat şartlarına karşı, faşistleştirmeye ve faşist çetelere karşı, İtalyan burjuvazisine karşı, Vatikana karşı, NATO üslerine ve A.B.D. emperyalizmine karşı ve Rus sosyal-emperyalizminin sızmasına ve etkisine karşı mücadelenin ön safında bulunmaktadır. İ.K.P.M-L emekçilerin mücadelelerinde Lenin'in "oportünizmle mücadele etmeden ve sınıfların uyumu ve emperyalizm önünde teslimiyet gibi tüm fikirlerle mücadele etmeden, emperyalizm yıkılmaz" şeklindeki öğretilerine göre, şiddete dayanan proleter devrimin gerekliliğinin propagandasını yapmaktadır.

İtalyan Komünist Partisi M-L ve Almanya K.P.M-L kardeş partilerdir, işçi sınıfının ve komünizm davasının zaferi için ortak mücadele iki partimizi bağlamaktadır. İki partinin birliği, Kruşçev revizyonizmine karşı mücadelenin ateşinde çelikleştirilmiştir.

Arnavutluk Komünist Partisi M-L ve proleter enternasyonalizmin temelinde gerçek M-L partilerin birliği için mücadele etmektedir. Lenin emperyalizmin genelinde gericilik olduğunu öğretmiştir. Bu yüzden İtalyan ve Batı Alman emekçilerinin içinde bulunduğu açık tehdide karşı mücadelede ve Doğu Almanya'daki gibi sosyal-faşizme karşı mücadelede, gerekse temelinde iki süper devlet Amerikan emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi arasında rekabet bulunan bir üçüncü dünya savaşının patlaması tehdidine karşı mücadelede emperyalizme taviz vermek imkânsızdır. Biz ne bir süper devleti devirmek üzere ötekisine dayanabilir, ne de kendi emperyalizmimize sosyal ateşkes çağrısında bulunabiliriz. M-Llerin sloganı "emperyalist savaşla savaş", "savaş tezgahlayıcıları emperyalizm, revizyonizm ve gericiliğe karşı, devrimci mücadeledir."

Yunanistan K.P.M-L temsilcisi şunları söylemiştir; "Bugünkü toplantı artık olağan hale gelen anti-faşist direniş ve partizan mücadelesini, derin sınıf kavramı ve muhtevasından koparmayı amaçlayan çeşitli ülkelerdeki hain revizyonistlerin pek sıkı düzenledikleri ayinsel olağan toplantılardan değildir.

Kitlelerin nazi faşizmine karşı mücadelede özlemleri faşizmi, sınıf kökeninden yıkmak ve halk iktidarını, sömürücüsüz yeni bir toplumu kurmak olmuştur.

Marksist-Leninistler, tutarlılıkla işçi sınıfının partisini kurmayı amaçlamaktadırlar. Halkların özgürlüklerinin ve bağımsızlıklarının devrimin ve sosyalizmin en temel düşmanı olan iki süper devlet, A.B.D. ve Sovyetler Birliği'nin rekabeti sonucu yeni bir savaşın patlak vermesi tehlikesi artmaktadır. Saldırgan, hegemonyacı ve savaş kışkırtıcısı siyasetlerini var gücümüzle açığa çıkarmak görevimizdir. İşçi sınıfı ve halk kitleleri, içteki gerici güçlere ve dahası bir devlet veya süper devletle mücadele etmek üzere ötekisine dayanamazlar. Aynı zamanda modern revizyonistlerin ve hertürden oportünistlerin her darbesine karşı M-L ilkeleri yeniden doğrulayıp, savunup ve proleter enternasyonalizmini güçlendirerek uluslararası, proletaryanın ve uluslararası komünist hareketin birliği için mücadele, Marksist-Leninistlerin görevidir.

Yunanistan Komünist Partisi M-L bütün Marksist-Leninist partilerle birliğin güçlenmesi için katkıda bulunmakta ve Şili, Brezilya, İspanya ve Filistin halklarıyla militan ve etkin dayanışma içinde olduğunu ifade etmektedir.

Yeniden kurulmuş Portekiz Komünist Partisi heyeti başkanı şunları dedi;

"Partimiz, kardeş ve Gromski-nin eserinin yegane takipçisi olan İtalya Komünist Partisi Marksist-Leninist'in düzenlediği bu enternasyonalist toplantıya büyük bir sevinçle ve memnuniyetle katılmaktadır. Sevincimiz çok büyüktür. Çünkü iki partimiz günden güne Marksist-Leninist ilkeler ve proleter enternasyonalist temelinde dostça militan işbirleği ve kardeşçe yardım bağlarını güçlendirmektedir. İki partimiz arasındaki enternasyonalist bağlar, İtalyan işçi sınıfıyla Portekiz işçi sınıfı arasındaki proleter dayanışma bağlarının güçlendirilmesine tutarlı bir şekilde katkıda bulunmaktadır."

İspanya Komünist Partisi Marksist-Leninist heyeti başkanı yaptığı konuşmada diğer şeylerin yanısıra şöyle dedi;

"Bu kürsüden devrimci mücadelemize verdiği kardeşçe destek ve militan dayanışma için İtalya Komünist Partisi M-L bir kere daha teşekkür ederiz. Biz her zaman en vahşi ve güç durumlarda İtalyan Marksist-Leninistlerinin destek ve dayanışmasını, almışızdır. Biz güncel mücadelede Marksizm-Leninizm'in ve proleter enternasyonalizminin güçlenmesi için Granshi yoldaşın eserinden ve örneğinden ders çıkararak, İtalya'da partizan mücadelesinin öneminin belirlermesinin bu enternasyonalist toplantının esas konusu olmasından sevinç duymaktayız."

İspanya'daki durumdan bahsederken konuşmacı, diğer şeylerin yanısıra şöyle demiştir;

"İspanya'da açık bir devrimci durumun patlak vermesinden korkan süper devletlerin ve dünya gericiliğinin yardımıyla, kralcı faşistler Franko'nun ölmesinden sonra, İspanya'daki durumu demokrasiye doğru açık bir süreç olarak sunmaya çalışmaktadırlar. Fakat gerçek esasta, tek bir şeyin bile değişmediğini göstermektedir. A.B.D. emperyalistleri İspanya'da bütün olanlarda vahşi bir hakimiyet sürdürmektedir. İspanya'da gördüğünüz bu vahşi güldürünün sicimlerini harekete geçiren tamda Amerikan emperyalizmidir. Fakat İspanya işçi sınıfı ve halkı demagojiye ve sağcı keşmekeşe kanmaz. Onlar kendi devrimci amaçları ve halkımızın tecrübesinden ancak mücadele ederek kazanılacağını bildiğinden gerçek özgürlükler için fabrikalarda ve sokaklarda mücadele etmektedir, Carillo grubunun yasalaştırılması nedeninde her türlü özde sadece komünist bir partinin değil, anti-faşist bir partinin bile yasallaşması söz konusu değildir. Bugün Carillo faşist monarşiyi ve Suarez'in düşürülmesini desteklemektedir.. Ve seçimlerin dürüstçe yürütüleceği hususunda teminat olmak üzere bugünkü hükümete katılmaya hazır olduğunu açıklamıştır. Suarez hükümetinin sözde muhalefetinin yardımıyla yaptığı, seçim bildirisi ile ilgili olarak onun işsizlik düşük ücretler, hayat pahalılığı, baskı gibi halkın meselelerini çözmeye ve İspanya halklarına demokratik özgürlükleri vermeye niyeti olmadığını belirtiyoruz. Partimiz seçim bildirisini boykot etmekteki kararlı tutumunu belirtmektedir. Çünkü Suarez hükümetinin bu bildirisine inanmak için gerekli en ufak şart bile yoktur." İspanya Komünist Partisi/Marksist-Leninist heyeti başkanı devamla şuna işaret etmiştir." Marksist-Leninistlerle etkin proleter enternasyonalizm arasında birlik ve işbirliği ile ilgili olarak bazı meseleleri sunmak için bu münasebetten yararlanmak istiyorum.

Gerçek Marksist - Leninistler arasında kardeşçe bağları işbirliğini ve birliği daha da güçlendirmek için daha fazla çalışmamızın gerekli olduğuna inanmaktayım. Bu birlik ve bu enternesyonalist bağların güçlenmesi esas meselelerde de izlenmelidir. Bu esas meseleler Marksist-Leninist ilkeleri tutarlılıkla savunmaktır. Ve böyle olacaktır. Bugün Marksist-Leninist ilkeleri revize etmeye ve değiştirmeye çaba gösteren oportünist akımlara karşı mücadeleyi ileriye doğru götürmeliyiz. Fakat bu mücadeleyi modern revizyonizme karşı mücadeleden ayrı göremeyiz. Marksist-Leninistlerin birliği sadece ilkeleri savunmak için mücadele ederek güçlenir. Bu nedenle Marksist-Leninist ilkelerin savunulması ve Marksist-Leninistlerin birliğinin güçlenmesine büyük bir katkının önemini bir kere daha belirtmekteyiz.

İspanya Komünist Partisi Marksist-Leninist gerek yanki emperyalizmini gerekse Rus sosyal-emperyalizmini, dünya halklarının esas düşmanları olarak ele almaktadır. Ve bir süper devletle mücadele etmek için ötekine dayanılamayacağı düşüncesindedir.. Aynı zamanda biz, gerici burjuva ordularının güçlendirilmesine da yanan onları şu veya bu süper devlete karşı, işçi sınıfının mü müttefiki olarak sunan oportünist fikirleri açığa çıkartmaktayız.

Toplantı Enternasyonalle sona ermiştir.